

Derviş Makas

- şiirler -

Yayın Tarihi:

31.01.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

15 Temmuz Destanı

Yıl iki bin on altı, günlerden on beş Temmuz.
Ne hoyrat bir gece ki, hava sıcak, yürek buz.

Kisvesine bürünmüş, Mehmetçiğin bir güruh.
Baş kaldırdı devlete, ne iman var ne de ruh.

Boğazın gerdanını, gece ansız tuttular.
Yürekleri bağlayan köprüyü unuttular.

İnsafı yok, arı yok, merhamet ne kelime...
Tankla canları ezer, bedenler lime lime.

Uçaklar ölüm kusar, çelikten kuşlar acı...
Baş gövdeden ayrılır, şahadetse baş tacı.

Kırılan nice bacak, yerinden kopan kollar.
Mezbahayı andırır, kana bulanmış yollar.

Gölbaşında kıyamet, Özel Harekât yanar.
Nice erimiş beden, tüten küllerden kanar.

Kudurmuş köpek gibi, diş geçirir tenlere.
Hayâsızca saldırır, sırf vatan diyenlere.

Yapmaz yaptıklarını, Yunan ar edip susar.
Bombalar meclisini, millete kinin kusar.

Liderden emir geldi, haydi sokağa çıkın.
Millete güvencim tam, bu kalkışmayı yıkın.

Kadını erkeğiyle, seferber oldu millet.
Çok geçmeden hainler, yaşadı büyük zillet.

Yaşlısıyla gençiyile, ölüme esip tozduk.
Kalleşlik tuzağını, sabah olmadan bozduk.

Nice şehitler verdik, var haylice gazimiz.
Bir eşsiz destan yazdık, övünesi mazimiz.

Tek başına ordular, o gece gördü millet.
Ömer Halis doğuran, aziz anaya minnet.

Tümünü saysam yeri, lakin satırlar yetmez.
Hainlerde kalleşlik, bizde yiğitlik bitmez.

Meğerki karayılan, çöreklenmiş ocağa.
Sinsice sızılmaktaymış, her köşeye bucağa.

Amaç ki zehirlensin, içten içe ordumuz.
Bitsin hürriyetimiz, esir düşsün yurdumuz.

Emniyet mefluç olsun, Yargı üstüne üstlük...

Mülk temelden yıkılsın, enkaz olsun dürüstlük.

Eğitim çoraklaşsın, mankurtlaşsın tüm nesil.
Din tahrife uğrasın, kalmasın ölçü, misil.

Böyle kurmak istedi, paralelinden devlet.
Şükür geçit vermedi, ferasetli bu millet.

Ey evlâd-ı fatihân, uyuma, uyanık kal.
Haine geçit verme, ona içten tedbir al!

Allahım bu milleti, lütfunla payidar et.
Devletimiz var olsun, var olsun ilelebet.

Derviş Makas

Adanmış Ömür

Mihraba, mabede adanmış ömür.
Ezanla, namazla bezeli yıllar.
Kelâmı hamdele, salvele, şükür...
Her biri güzelin güzeli yıllar.

Sarığı, cübbesi, hal dili avaz.
Nasihat, öğütle karılmış yıllar.
Hakk için halk ile hayatı niyaz.
Yakariş, duayla sarılmış yıllar.

Derviş Makas

Adım İdlib

Adım İdlib,
Hatay komşum olur kuzeybatıdan,
Bir vakitler ayırımız gayrımız yoktu bizim,
Sevincimiz birdi,
Kederimiz de...
Geçiver Çanakkale'den,
Anlarsın ne demek istediğimi.
Olan oldu,
Dağıldık tespih taneleri misali,
İmamesiz avareleriz artık,
Yaban düştük üstelik,
Sorma niyesini,
Uzun hikaye...
İyisi mi şimdiye gelelim,
Geçmişten beter şimdiye...

Adım İdlib,
Bombalar yağar üzerime varil varil,
Yıllardır hedefteyim,
Kan kusarım gündüzde,
Gece ölüm solurum.
Can çekişir sokaklarım,
Paramparçayım çoğu kez,
Bazen yıkıntıdan ölürüm.
Yitik ne çok canım var,
Kaçtır diye sorma,
Doğrusu, ben de bilmiyorum,
Yoruldum sayı tutmaktan,
Yetimlerim, öksüzlerim, dullarım,
Bir dünya derdim,
Beterin de beteri kahırlarım var.
Viraneyim büsbütün, harâbeyim,
Hayalet şehir dedikleri, işte o benim,
Geçmişten ne mi kaldı?
Bir tek adım...
Sığıntıyım köşe bucak,
Kaçkını denizaşırı,
Ölüme mi kaçışım?
Boğulmaktayım,
Balinalara inat,
Sahile vurmaktayım,
Çoğunlukla kırsalımdayım,
Çadırdanım artık, derme çatmayım,
Bahtı karayım ben,
Balçıktan çamurdayım,
Üzerim sırlıklam,
Soğuk iliklerimde,
Uyurken donmaktayım.

Adım İdlib,
Yılları tükettim,

Değişen yok benim için,
Göbeğimdeyim zulmün hâlâ,
Yalın ayaklayım, aç, açıktayım,
Yarım kalmış matemlerim var,
Fırsat bulamamaktayım, tutayım,
Can korkusundan mı dersin,
Yoksa acıya alışmaktan mı...
Belki kaybedecek bir şey kalmadığından,
Yahut da tamamından...

Adım İdlib,
Avaz avaz feryattayım,
Yırtınmaktayım,
İnsanlık neden sağır?
Ümmet niçin vurdumduymaz?
Niyedir söyle, sana çok uzaktayım.

Derviş Makas

Affetmek Sevilesi

Hatasız bir kul mu var, bakıp kendine fark et.
Affetmek sevilesi, büyüklük et ve affet.

Affetmek baldan tatlı, aksi acı ve azap.
Af suyu ile söndür, kalbi yakmasın gazap.

Hakk'ın nezdinde artır, affedip izzetini.
Bir kere bu yol gir, tada gör lezzetini.

Ben affettim diyeni, Allahım sen de affet.
Afûv ism-i şerifin, ona tecellin lûtfet.

Derviş Makas

Ah Kudüs

Ah Kudüs,
Semavî endamlı pörsümez güzel,
Bukle bukle kutsiyet zülüflü yâr
Beytûlmakdis yüzlü sevgili,
Kılcallara işleyen aşk,
Ne de yakışmış Aksâ'na kara,
En alımlısından üstelik,
Lâkin Kâ'be'den sonra.
Karanın cennet hali o.
Yok bizde matemini rengi.
Karalar giymez isek bu yüzden.
Ne vakit sınansak acıyla, hasretle.
Kalp hüznümüz, göz yaşımız var.
Hasbunâllah çektik mi bir kez,
Renk gelir yüzümüze nuranîsinden.
Biz Aksâ demişiz karaya.
Bu yüzden sevdamız karadır,
Uğruna gözümüz de...

Ah Kudüs,
Hal-i pür melalimiz ortada,
O sebepten kimin haddine,
Bahtı kara desin sana.
Bize yakışır bahtı karalık,
Hatırası yitik âvârelere...
Sen müstecab duasın,
Melik peygamber ağzından.
Nice yadigâr saklarsın derûnunda hâkinin.
İnciler gibi nebîlerden.
Belki de sebep budur;
Kâ'be'den başlayan yolculuk sanadır,
Hem de ta koyu geceden...
Bunun için elbet, bir adın da İsrâdır.
Tam da bağrındır senin,
Yeryüzünün göge en yakın yeri.
Mirâç ta elbet bu yüzden senin.

Ah kudüs,
Yüzümüzün değişmez yönü,
Doğusunda sen varsın diye;
Çihetine döneriz Kâ'be'de bile.
Öyle gördük, iki kible sahibinden.
Taki girmesin aramıza ilkinden gayrı.
Heyhât, neler girdi aramıza neler,
Kâ'be'den başka ey Kudüs!
İhanetimizin çizdiği sınırlar,
Başbozukluğumuzun ördüğü duvarlar,
Ve daha nicesi...

Ah Kudüs,
Olması zor,

İnanılmaz zor üstelik,
Bir dünya zahmet, sayısız mazeret...
Heybemiz hepten dolu
İyisi mi bekleyelim biz,
Çıksın da bir Şark Sultanı,
Bize Kudüs desin.
Böylesi daha kolay...
Dâvûd'un diliyle arada bir deriz elbet;
Sağ elimiz hünerini unutsun,
Unutursak seni ey Kudüs,
Sapana taş koymadan...
Gayrete koyulmadan...
Dâvûdlar, Selahattinler olmadan...

Derviş Makas

Asker Uğurlaması

Er meydana hıncahınç, mahşeri andırıyor.
Kınalanmış kuzular, düşman utandırıyor.

Başı dimdik bir ana, oğluna sokuluyor.
Alın, yanak öpüyor, saçlarından kokluyor.

Hıçkırıklar derinde, için için hislendi.
Göz göze bakışarak yığidine seslendi.

İki gözüm, kıymetlim, dinle nasihatımdır.
Duyacağın bu sözler, kalpten hissiyatımdır.

Peygamber ocağına şanla uğurluyorum.
Yüreğime taş basıp gururla yolluyorum.

Namazların terk etme, Allah'a niyaz eyle.
Kur'ân'ın bolca oku, sıkça salavat söyle.

Komutanın ey dinle, burnun dikine gitme.
Abdestli tut nöbeti, sakın ha gaflet etme.

Vatanını namus bil, düşmana sırtın dönme.
Her kim gözün dikerse, tepelemeden ölme.

Yazık olur sütüme, önce vatan demezen.
Şanlı hilal uğruna, göğse kurşun yemezen.

Ciğerparem, civanım, ak yüzüm utandırma.
Kendine mukayyet ol, yüreciğim yandırma.

Gidip gelmez isen, sana hakkım helaldir.
Gelip göremez isen, gayrı ahret mahaldir.

Allah'a emanet ol, ayağan taş değmesin.
Tırnağın incinmesin, Hakk başını eğmesin.

Derviş Makas

Aşk ve Ney

Bir nefes üfle bize, şol sürgün neyden olsun.
Sokrânız ki aşktandır, ne diye meyden olsun.

Gurbet ahu zarımız, meşkimiz neyden olsun.
Vuslat dem olsun bize, ağyara meyden olsun.

Derviş Makas

Avcının Zalimi

AVCININ ZALİMİ

Avcının zalimi desem yeridir.
Vurup derunumdan yaralar beni
Sızan kanım olsa, gönlüm feridir.
Yâren görünür de paralar beni.

Derviş Makas

Ayrık Zihniyet

İçimizdeki ayrık; hoyrat, hasta zihniyet.
Hedefi köklerimiz; ezan, mabet, hürriyet.

İçten içe kin güder, besler ki kötü niyet...
Tümüyle çoraklaşsın, bu eşsiz medeniyet.

Camiler ahır olsun, şehadetler tümünden lâl...
Ne kubbe ne minare, temelinden izmihlâl...

Olmadı müze olsun, heybetlice her mabet.
Ayasofya kaderin, yaşasın Sultanahmet.

Geç olmadan bir dur de, bu ayrık zihniyete.
Cümle mabet kavuşsun, semavî hürriyete.

En başta Ayasofya, ihya olsun mabetler.
Dâvûdî avaz ile nam salsın şehadetler.

Derviş Makas

Ayrılık

Ah ayrılık dersin, başlarken söze.
Neylersin kader bu, bitmez ayrılık.
Nice gam yaşatır yüreğe, öze.
Acı derin yerden, gitmez ayrılık.

Gurbeti yas eder, sılaya yurda.
Tarifsiz bir sızı, dinmez ayrılık.
Yem eder garibi, kuşa hem kurda.
Düşmandan zalimi, sinmez ayrılık.

Bedenler bir olur, yürekler ayrı.
Gönülde gurbet bu, beter ayrılık.
Hangisi zor dersin, bu derim gayrı.
Ölüm niye var ki, yeter ayrılık.

Dünyadan misal bu, ahiret başka.
Orada cehennem, yakar ayrılık.
Gönül hele yansın, sevdaya, aşka.
Cennete yol olur, akar ayrılık.

Derviş Makas

Baba

Bilir misin?
Kişi neyi kaybeder, kaybedince babayı?
Dağ gibi dayanağı, çocukluğu kaybeder.

Bilir misin?
Kişi neyi kaybeder, kaybedince babayı?
Tecrübe pınarını, engin ufku kaybeder.

Bilir misin?
Kişi neyi kaybeder, kaybedince babayı?
Sıcacık ocağı, sığındığı limanı kaybeder.

Derviş Makas

Bildin mi?

Bildin mi, göz aydınlığım, kıymetlim?
Seni reyhan reyhan koklayan bendim.
Bildin mi, ahu gözlüm, nazlı ceylanım?
Seni sımsıcak kucaklayan bendim.

Bildin mi, aşkım, tutkum, yürek muştum?
Seni şevkle, iştihakla paklayan bendim.
Bildin mi, kır çiçeğim, mor menekşem?
Seni dua dua kundaklayan bendim.

Bildin mi, canım, cicim, gönül incim?
Seni kem nazardan sakınan bendim.
Bildin mi, arım, balım, gülüm, dalım?
Seni incitmekten yakınan bendim.

Bildin mi, tazem, fidanım, gök ekinim?
Seni hece hece okuyan bendim.
Bildin mi, muradım, berhudarım?
Seni desen desen dokuyan bendim.

Bildin mi, hayat şarkım, yanık türküm?
Seni beste beste dinleyen bendim.
Bildin mi, bamtelim, gönül mızrabım?
Seni için için inleyen bendim.

Bildin mi, civanım, yiğidim, aslanım?
Seni vatana kurban yollayan bendim.
Bildin mi, huzurum, sevincim, kıvancım?
Seni yâddan, hoyrattan kollayan bendim.

Bildin mi, bülbülüm, sarıca kanaryam?
Seni yuvadan mürüvvete uçuran bendim.
Bildin mi, cancağızım, yavrucağızım?
Seni yârine kendimden kaçıran bendim.

Bildin mi, can yongam, ciğerparem?
Seni ana yüreğiyle tek seven bendim.
Bildin mi, hayatım, varlığım, her şeyim?
Seni yaşatmak için ömrünü veren bendim.

Bildin mi, vefasızım, arsızım, yürek sızım?
Seni huzurevi ıssızında bekleyen bendim.
Bildin mi, talihsizim, bahtsızım, hayırsızım?
Seni yine de duasına ekleyen bendim.

Derviş Makas

Bir Damla Dünya

Allah'ın elçisi şöyle buyurdu: "Vallahi, dünya ahirete göre sizden birinin parmağını denize banmasına benzer; parmağını çıkarıp bir baksın ki ne kadar su kalacak." Buhari, Cennet 55 (2858)

Parmağın denize ban.
Ne kadar su aldın bak.
Değil ya koca umman.
Bir damla nasipte hak.

Misal der Peygamberin.
Dünya parmakta damla.
Ummana denk ahretin.
Kanma ki katre fazla.

Derviş Makas

Bir Garip Dervif

Bir garip Dervifim ki, ne hırka var ne t cım.
M r  d-i kâmil isen, himmetine muht cım.

T cu hırka neyime, nefsim anadan  ry n.
G nl m  hara d   r, pişip de olam p ry n.

Libas deyu nefsime, takvaya b r neyim.
Edebi t cım giyem, tek Hakk'a g r neyim.

Dervif Makas

Bir Lokma Bir Hırka

Bir lokma bir de hırka, s  f   der nefsi gözet.
Malında yoksul hakkı, fazlayı hayra tüket.

Korku yok biter diye, yoksulluk bitsin ister.
Allah var, ne gam sana, O kefil r  zkına der.

S  ze ver ayrı mana, galat say içinden   ık.
Meskenet de adına, b  t  l g  r temelden yık.

Sarp yokuş, zorlu hedef, infak et, is  arı se  .
Var yari  ,   nden tırman, s  f  yi hayırda geç.

Dervif   Makas

Bu Bile Yeter Bize

Hiçbir şey yapmasaydın, bu bile yeter bize.
Ayasofyam hür, özgür, şükürler Rabbimize.

Koca bir yürek, engin sabır, ey şanlı nefer.
Düşmanı zebun kıldın, sana nasip bu zafer.

Ecdâd pâk alnın öpsün, tarih yazsın adını.
Nice büyük ki zafer, verir feth-i mübin tadını.

Derviş Makas

Can Anam

CAN ANAM

Can anam, canım anam.
Hakkın nasıl ödenir.
Üf bile dese dilim.
Rabbim hayli gücenir.

Dokuz ay süresince.
Nice zorluk acıya.
Söyle nasıl katlandın.
Doğuma ve sancıya.

Uykusuz gecelerde.
Kandırdın ak sütüne.
Dilim diyemez iken.
Sözüm oldun üstüne.

Yıllarını uğrumda.
Yüksünmeden tükettin.
Kendini düşünmeyip.
Geceni gündüz ettin.

Müşfik bakışlarına.
Mazhar ettin daima.
Ruhuma nakşeyledin.
Aydan nurlu bir sima.

Rahmet kokan elinle.
Okşar idin yüzümü.
Söylediğin ninniyle.
Kapatırdım gözümü.

Büyütüp adam ettin.
Sayısız fedakarlık...
Göstermez mi hiç insan.
Bir kere ihmalkarlık.

Ayağının altında.
Esenlik yurdu cennet.
Öpüp başıma koysam.
Bilirim cana minnet.

Ak saçının teline.
Feda etsem bu canı.
Yine hakkın ödenmez.
Üste versem cihanı.

Can anam, canım anam.
Hakkın bana helal et.
Ne yapsam kusurluyum.
Rabbimden önce affet.

Derviş Makas

Dil Belası

DİL BELASI

Dokundurma zülf-ü yâre.
Gönül virân olur, dil belasından.
Geçer de el yarası, geçmez dil yarası.
Darb-ı meseldir bu, dil belasından.

Derviş Makas

Dilin Ayarı

Söz gümüş sükût altın, ver diline ayarı.
İki düşün bir konuş, terk etme bu şiarı.

Çok söz yalansız olmaz, azıcık tut lafını.
Tut ki pot kırmayasın, etmeyesin gafını.

Dil ki yaralar gönlü, keskin etme kelamı.
Yumuşak ve hoş söyle, eksik etme selamı.

Kem söz alma diline, söz ki aklın eseri.
Akli başında söz et, damlat balı, Kevseri.

Dilin kemiği yoktur, eğip bükme sözünü.
Sadakat göster dilde, sarf et lafın düzünü.

Derviş Makas

Divane Gönöl

Cünunumuz var lakin, başta değil ey âkil.
Divane olan gönöl, işliyor başta akıl.

Gönöl bir başka işler, başkaca işler akıl.
Aşka ram olur gönöl, başıboş başta akıl.

Nice iş tutar gönöl, yadırgar başta akıl.
Denir ya gönöl işi, ne bilsin başta akıl.

Bırak işleyip dursun, kılavuz başta akıl.
Sen gönlü divane kıl, var olsun başta akıl.

Derviş Makas

Doğu Türkistan

Gulca, Kumul, Hoten, Aksu...
Çağrışım yok mu?
Büyük Türkistanın doğu kesimi,
Gök bayrak ülkesi,
Hâlâ mı yok?
Kaşgarlı Mahmut ipucu olsun.
Bildin bak,
Elbet Doğu Türkistan.
Urumçi başkentli,
Uygurun kadim yurdu,
Dindaşın, soydaşın Uygurun...
Kanayan yaramız,
Yarım kalan yanımız,
Hatırlatmış olayım.
Esaret altında güzelim vatan.
Kızıl Çin'in tasalludunda...
Ejderha misali, yutmak için bir yurdu;
"Yeni sınır" anlamına, "Sincan" demiş adına.
"Sincan Uygur Özerk Bölgesi"ymiş.
Özerlik hak getire,
Sadece isminde...
Bu ki meram içindi,
Başkaca almam ağzıma,
Bilirim ki incinir bundan Uygurum,
İncinir Doğu Türkistan.
Mezalim altında bahtsız Uygurum.
Kızılca mezalim...
"Çin işkencesi"ne rahmet okutan cinsten.
Ay yıldızlı gök bayrak göndersiz,
Dalgalanamaz,
Çizip de resmedemezsin,
Gök mavisi giyemezsin bu yüzden,
Ana dil mi dedin!
Çince dışında konuşamazsın,
Bilinç altından olsa bile...
Yasaklısın rüyalarında unutma,
Kızıl renkli görmek varkan, gayrısı neyine!
Üstelik gök mavisiyle...
Ha, hayal kurabilirsin elbet,
Kızılcasından...
Ne kaldı geriye?
Ha uykunda ha uyanıkken,
Yahut da hayalden olsa,
Uygur olmak tümünden yasak.
Baş Çin'e eğilir(!)
Bu yüzden namaz da yasak,
Dahi namazgah yasak,
Ne çadırın olacak, ne fazlası bir bıçak.
Yiyeceğin sadece bir günlük olmalı elbet,
Fazlası pek tabi yasak,
Ne olur ne olmaz...
Urumçi kötü örnek ortada,

Özgürlük düşüverir aklına.
Bi dünya işin var demek, kim uğraşacak.
Aksine davran da bak,
Kampı tezden boylarsın.
İzci kampı değil elbet,
Tatil kampı mı? Hiç te değil.
Uygur gir, Çinli çık hepsi bu kadar.
Sonuç tek; muhakkak asimilasyon.
İste böylesi bir kamp.
Vaziyet bu kadar mı?
Olur mu hiç!
Daha da acısı var;
Bi dünya sessizlik,
Ölmüşçesi hissizlik,
Uygura kimsesizlik.

Derviş Makas

Efendim

Dillerde kadim muştı.
Ahmet sensin efendim.
Allah'ın azim lütfü.
Rahmet sensin efendim.

El-Emîn önce nâmin.
Nezîr sensin efendim.
Hak uğruna kıyâmın.
Beşîr sensin efendim.

Zulmete nur hâlesi.
Sıraç sensin efendim.
Göklerin pervanesi.
Miraç sensin efendim.

Erđemi hilat giyen.
Önder sensin efendim.
Din güzel ahlak diyen.
Rehber sensin efendim.

Umulan hak şefaât.
İmdat sensin efendim.
Mücrime ahir berat.
Necat sensin efendim.

Bülbül nağmede mahir.
Feryat sensin efendim.
Ayrıdır gülden zahir.
Firkat sensin efendim.

Salavât okur diller.
Niyet sensin efendim.
Ravzana akar binler.
Cennet sensin efendim.

Gönlü tutuşturan yâr.
Hasret sensin efendim.
Vuslata terki diyâr.
Hicret sensin efendim.

Derviş Makas

Efendim Vardır

Kurbanım hâkine şehir-i Taybe'nin.
Harîm-i pâkinde Efendim vardır.
Doyamam seyrine, Yeşil Kubbe'nin.
Sîne-i çâkinde Efendim vardır.

Derviş Makas

En Güzeli Köylerin

Etrafında sıra dağ.
Vadi içinde bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Göğü tutacak gibi.
Konumu yüksek bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Karşı yamaç mezarlık.
Ahrete nazır bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Orta yerinde mabet.
Ezana âşık bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Kışı ayrı bir güzel.
Yaylası cennet bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Yağmuru başka yağar.
Tınısı hoşça bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Deresi var, çayı var.
Suyu çağıldar bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Yolu vuslatı tozar.
Geleni şanslı bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Her mahalle bir oda.
Sohbet demleyen bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Mizacı sert görünür.
İnsanı candan bir köy.
En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Destansı komşuluğu.
Zorluğu yenen bir köy.

En güzeli köylerin.
Benim köyüm Duruköy.

Derviş Makas

Ey Ölüm!

EY ÖLÜM

Ey ölüm!
Geleceksin bir gün.
Belki bu gün, belki yarın
Belki de ertesi gün.
Kesin şu ki, saklanan gün.
Benden yana senden bile.
Hakk katında kesin o gün.
Biliyorum.

Çıkıp bir gün gel haneme.
Zararı yok, ansız olsun.
Soğuk değil, gülümse gel.
Kalpte iman, dil de hak söz.
Yüce dost, haydi dost...
De al ruhum, tatlı canım.
Hayat özüm, Hakk nefesim.
Diliyorum.

Derviş Makas

Gayrimemnunlar

Ağzınla var kuş tut, hünerin görmez.
Göklere mührün vur, gücünü bilmez.
Dağlar del, deniz yar, maharet demez.
Gayrimemnunların karakteri bu.

Yokuşu düz eyle, yolundan caymaz.
Ecdadı şad eyle, hiç minnet duymaz.
Düşmanı kahreyle, muzaffer saymaz.
Gayrimemnunların karakteri bu.

Aç açık bırakma, sevinip gülmez.
Mazluma hâmi ol, koluna girmez.
Ümmetten dua al, âmine gelmez.
Gayrimemnunların karakteri bu.

Millete ömrün ver, inkardan yılmaz.
Gecen gündüz eyle, küfrana doymaz.
Cümleyi hoşnut et, yâd durur uymaz.
Gayrimemnunların karakteri bu.

Bülbülce feryat et, hakkını vermez.
Sevdanı haykır dur, idrake ermez.
Gülşende al gül ol, haz edip dermez.
Gayrimemnunların karakteri bu.

Ak kaşık sütten çık, pirüpak sanmaz.
Zemzemle yunmuş ol, semtine varmaz.
Zembille gökten in, beğenip almaz.
Gayrimemnunların karakteri bu.

Derviş Makas

Gök Kubbe

Sayma ki sıradan iş;
Çevir başın göğe bak,
Pür dikkat kesil biraz,
Var mı bir düzensizlik?
Görünür mü bir çatlak?
Dönüp dönüp tekrar bak,
Fazlası ziyan değil,
Netice tek muhakkak;
Ne bir şey eksik kalmış,
Ne de bir yersizlik var.
Nasıl da yükseltilmiş,
Korunaklı gök kubbe!
Tastamamı yedi kat,
Dahası da direksiz...
Burçlarla donatılmış,
Yıldız yıldız süslenmiş,
Bakanlar için belli...
Dönüşlüdür üstelik.
Mizanı var aşikâr,
Tıkırında herbir şey,
Keşmekeş mi, eser yok,
Ne raslantı ne kaos...
Varsa yoksa hep ahenk,
Tam da bu yüzden işte;
Allah'tan göğe yemin,
Bakıp da gör ey kulum,
Gök kubbe kudretim.

Derviş Makas

Gözyaşı

Kalp nice hüznlenir, duygular bulutlanır.
Göz pınardan yaşarır, merhamet umutlanır.

Allah'tan korku duyar, kalp için için yanar.
Göz yaşı lisan olur, kendince Hakk'ı anar.

Vakit olur göz yaşı, nedamet için çağlar.
Zahirde göz yaşarır, esasta yürek ağlar.

Kâh ızdıraptan damlar, kâh mutluluktan coşar.
Göz yaşı rahmet olur, ruhu derinden okşar.

Derviş Makas

Gurbet

GURBET

Nicedir uzaktayım; ayımdan, güneşimden.
Gülümden, gülşenimden, gönlüm, gözüm eşimden.

Gurbetteyim, hasretteyim, devasız dertteyim.
Yumak yumak ıstırap, ömür tüketmekteyim.

Derviş Makas

Gül-i Rânâ

Ey gül-i rânâ,
Ey endamına râm olduğum dilârâ,
Sana sevdamın yükünü kaldıramaz şiirler.
Romanlarsa sığ gelir ona.

Derviş Makas

Ha Bire Tamah Etme

Nefis ki bir aç kurt, iştahı asla dinmez.
Vadiler dolusu ver, kâfi deyip yetinmez.
Çatlayası yer içer, ölümden bile sinmez.
Gemle artık nefsin, ha bire tamah etme.

Arzular dolu dizgin, bak ki nere gidersin.
Dünyalar kazanırsın, dahasını dilersin.
Çoklukla oyalanır, karın tokluğu dersin.
Gemle artık nefsin, ha bire tamah etme.

Geçimliğin yeterli, muhtaç değilsin ele.
Nice nimet içresin, sayıp ta getir dile.
Allah'tır rızka kefil, lokmana katma hile.
Gemle artık nefsin, ha bire tamah etme.

Ölçülüce yiyip iç, belin doğrulsun yeter.
Güzelinden giy elbet, Allah güzeli sever.
Savurganlığı terket, nimete küfran biter.
Gemle artık nefsin, ha bire tamah etme.

Derviş Makas

Hacı Olacaksın

Gönülde kor ateş, vuslat diledin.
Nicedir bir umut, muştı bekledin
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Gözyaşın gayrı, sevinçten akar.
Nice yanık sana gıptayla bakar.
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Seferin mübarek, Hicaz menzilin.
Yol azığın takva, niyazlı dilin.
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Bedenin pâk eyle, kokular sürün.
Ahret libasın giy, ihrama bürün,
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Kötü söz söyleme, cidali bırak.
Günahtan beri ol, şehvetten ırak.
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Çinayet işleme, yasaklara uy.
İhramı incitme, derin saygı duy.
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Harem ki bir başka, sınırlanırsın.
Misafirsin Rahman'a, ağırlanırsın.
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Şimdi huzurdasın, hacca niyet et.
Tavaf, sa'y, vakfe..yapıp ta şükret.
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Şeytanla cenk et, tut onu taş.
Kurbanını eda et, koyul tıraşa.
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

İfazâ tavafın, kalan son rükün.
Tüy gibi hafiftir, manevi yükün.
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Şimdi vade vakti, var Beytullah'a.
Şader tavafı yap, gir vefdullâha

Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Haccı tuta gör, daim hacı kal.
Allah'tan elçisin, O'ndan avaz sal.
Hacı olacaksın, çok sabır gerek.
Telbiye oku, lebbeyk diyerek.

Derviş Makas

Hakk'ın Sevgilisi

Hilkati emsalsiz, en güzel simâ.
Müşâk-ı insü cîn, tüm ehl-i semâ.
Üsve-i hasene, rehber, rehnümâ.
Muhammed Mustafâ Resûlüllâhtır.
Hakk'ın sevgilisi Habîbullâhtır.

Cennetten esinti kokusu amber.
Seyyidü'l-mürselin, sahib-i kevser.
Resûl-i müctebâ, hem hayrû'l-beşer.
Muhammed Mustafâ Resûlüllâhtır.
Hakk'ın sevgilisi Habîbullâhtır.

Ahlâkı pek yüce, kâmilin Kur'ân.
Hâtemü'l-Enbiyâ, nebiyy-i zîşân
Âlemlere rahmet, cümleye ihsân.
Muhammed Mustafâ Resûlüllâhtır.
Hakk'ın sevgilisi Habîbullâhtır.

Hatasız, günahsız, her hali ismet.
İsâ'nın muştusu, İncil'de Ahmet.
İmamü'l-Harameyn, server-i ümmet.
Muhammed Mustafâ Resûlüllâhtır.
Hakk'ın sevgilisi Habîbullâhtır.

Hidayet güneşi, nur saçan kandil.
Es-sâdiku'l-mesdûk, mürşid-i kâmil.
Cevâmiu'l-keîm, hikmete nâil.
Muhammed Mustafâ Resûlüllâhtır.
Hakk'ın sevgilisi Habîbullâhtır.

Göklerin elçisi, mi'raca revâ.
Derdimend uşşâka, bulunmaz devâ.
Şefiü'l-müznibîn, sahib-i livâ
Muhammed Mustafâ Resûlüllâhtır.
Hakk'ın sevgilisi Habîbullâhtır.

Derviş Makas

Hangisiyle Sınandın?

Sınandın mı Âdemce?
Aleyhisselâm.
Kâbilin Hâbilini haklamış.
İkisi de Havva'dan;
Aynı el kundaklamış.
Hasetlik kardeş yemiş.
Hanenden bir katil var,
Bir de maktûl üstelik.
Birine canın yanar,
Birinden kanar yüreğin.

Yahut Nûh'un gibi ağır mıdır sınavın?
Aleyhissalam.
Göz aydınlığın; nesebin, sulbün,
Bir tanecik oğlun,
Dahası hayat arkadaşın,
Her biri uzaklaşmış,
Seni inkara kalkmış,
Onlarsız demir almış gemin.
Selamete limandan.
Gözlerinin önünde,
Avaz avaz yırtınıp,
Çaresizce çırpınıp,
Tufanda dalga dalga,
Ölümü kucaklamış.
Bir de tuzu, biberi;
Ehlinden sayılmamış.

Sınanmak bakımından,
İbrâhîm misin yoksa?
Aleyhisselam.
Doksana ramak kalmış,
Seksen altı demişken,
Hâla zürriyyetin yok,
Kundak koklamamışsın,
Kıyım kıyım yüreğin,
Murat saklamamışsın.
İsmail istemişsin,
Bağışlamış Yaradan.
Sevincin tarifsizken,
Babalık damaktayken,
Bağışla emri gelmiş.
Kalkmışsın Filistinden,
İssız çöle varmışsın.
Kuş uçmaz, kervan geçmez,
Ekin bitmez çorak yer,
Mekke kurulacak yer,
Zemzem bulunacak yer.
Bırakıp ayrılırken,
Kulağında kalan ses,
Elbet eşin Hacerden.
Kime bıraktın bizi?

Sen ise titrek sesle,
Dönmeksizin ardına,
Allahıma demişsin,
Yüreğin dinlemeden.
Kızgın güneş altında,
Tükenmiş tezden azık,
Dudaklarda susuzluk,
Çöl kumunun renginde.
Körpecik İsmaille,
Su ararken Hacerin
Sense çok uzaktasın.
Yıllar geçmiş aradan,
İsmailin fidandır.
Lâkin emir almışsın,
Artık kurbanlığındır.
Bıçağını çal demiş veren.
Bilemişsin iyice,
İyice keskincedir.
Emri tutamam diye,
Yüzü koyun etmişsin,
Oğlun ile birlikte babalık hislerini.
Sonra da tereddütsüz,
Bıçağını çalmışsın.
Koçun boynuna değil,
Elbette İsmailin.
Veyahut yüreğinin.

Ya Mûsâ ya ne dersin?
Aleyhisselam.
Sınavın benziyor mu?
Göz açmışsın hayata,
O andan hedeftesin,
Karnın sütten doymadan,
Koklamadan anneni,
Kundakla sepettesin,
Nehrin akıntısında,
Hakk'a emanettesin.
Sonrası saraydasın,
Annen ortalarda yok,
Lâkin babalığın var,
Firavundan üstelik.

Diyebilir misin peki?
Sınavım Muhammedçe,
Aleyhisselam.
Yetim başlamışken hayata,
Babam diyememişken,
Yahut doymadan annen ölmüşken,
Henüz altısındasın,
Dedeye kaldın önce,
Sonrası amcadasın.
Yarı aç, yarı toksun,

Fakirlikten dardasın.
Binbir zorluk içinde,
Kırkınıc yılındasın.
Değer görmüşken gökten,
Melekçe övölmüşken,
Yerdeyse azaptasın,
Boykot ediliyorsun,
Ne bir kaç gün ne de ay,
Üç yıl dolası kadar...
Aş yok, ekmek yok,
Açlıktan ölmektesin.
Hakaretler, alaylar,
İncitirken gönlünü,
Sen ise rahmettesin.
Ne yurdunda, ne evde,
Yatağında rahat yok,
Çoktandır hedeftesin,
Kargılar doğrulmuşken,
Kılıçlar bilenmişken,
Sonuçta hicrettesin.
Her şey arkada kalmış,
Yerin, yurdun; evin, barkın,
Malın, mülkün ve de fazlası...
Saklanmışsın bir kaç gün,
Sevrin kuytusundasın.
Sonra dönüp bakmışsın,
Doğduğun kutlu yere,
Bir çift söz sitemin var;
Çıkarmasaydı kavmim,
Şeni terketmez idim.
Ve artık gurbettesin.
Sadece Fâtımandır,
Senden sonraya kalan.
Son yongandır artık o.
Ellerinle vermişsin,
Bir bir kara toprağa
Bir eş, altı çocuk tastamam,
Söylemek dile kolay,
Ciğerinden parçalar.
Yüreğinde hüznün var,
Gözlerinde yaş pınar.
Ya kırılan dişinse,
Yahut yanağından ise derin yara,
Üst üste iki zırh giymiş iken.
Yahut varsa uğradığın adice bir iftara,
Aşenle üstelik.

Bir bak bakalım acep,
Hangisiyle sınandın?
Bu kadar değilse de,
Tutki sen de sınandın.
Anne-baba, eş ile,

Evlat ile diyelim.
Yokluk, yoksulluk olsun yahut,
Veyahut da hastalık...
Ya da zelimane tasallut...
Dahası dinin olsun.
Hayat bu neylersin,
Her daim sınavdasın.
Kazanan ol istersen,
Kalpte rızayı kuşan,
Diline hamdi söylet,
Tam bir metatenet ile,
Yumak yumak sabırla,
Tahammülünü göster.
Peygamberlerin gibi,
Tıp kı Âdem, Nûh gibi,
Bir İbrâhîm, bir Mûsâ gibi.
Yahut da Muhammed Mustafa gibi
Aleyhimüsselam.

Derviş Makas

Hatun

Cennet te olsa, Havva gerektir.
Tek nefisten eş, yarıya denktir.
Kalpte sekînet, huzur demektir.
Hatunsuz yarım, şol Âdemoğlu.

Yufkaca yürek, nazenin beden.
Goncadan endam, hilkatte özen.
Gönülde nakkaş, duyguda desen.
Hatunsuz yarım, şol Âdemoğlu.

İşveden, nazdan, yaratmış narin.
Çift çift var eden, dilemiş yârin
Şımsıcak nefes, göz görür şirin.
Hatunsuz yarım, şol Âdemoğlu.

Hürmete lâıyk, Hakk'tan ihtiram.
Meveddet, rahmet, eşsiz ihtimam.
Kavvâm elinden, izzetü ikram.
Hatunsuz yarım, şol Âdemoğlu.

Derviş Makas

Hayâ

Haya ki imandan cüz, ondan yüze renk düşer.
Ar, edep aynı mana, dilden söze denk düşer.

Tümden hayırdır hayâ, şerden uzağa düşer.
Kim ki utanmaz işler, gözden ayağa düşer.

Söz, fiil ve de hayal, hepsinden hayâ düşer
Kaldır bak bu duyguyu, ruhlardan foya düşer.

Çirkin yol hayâsızlık, Allah'tan gazap düşer.
Haram kılar Cenneti, fazladan azap düşer.

Derviş Makas

Hudûdullâh

Hududullah denmiş, kerîm kitapta.
Haramdan, mekruhtan sınırların var.
Fiilde, tutumda, sözde, hitapta.
Lâyüsel değilsin, sınırların var.

Derviş Makas

İki Devlet Tek Millet

Hilal, yıldız, alımız, Azerbaycan canımız.
İki devlet tek millet, sarsılmaz inancımız.

Aynı boydan soyumuz, ortaktır lisanımız.
Mertlik asaletimiz, yigittir insanımız.

Et tırnaktan ötesi, kaderimiz, yazgımız.
Sevincimiz bir bizim, müşterektir kaygımız.

Kızıl Moskof, Ermeni, azılı düşmanımız.
Ya istiklal ya ölüm, şhadettir şanımız.

Sırt sırtadır cengimiz, bükölmez bileğimiz.
Allah Türkü korusun, Turandır dileğimiz.

Derviş Makas

İmam Hatipliyiz

Allah'a kullarız, kula tapmayız.
Kur'an rehberimiz, kopup sapmayız.
Şünnet şiarımız, bidat yapmayız.
İmam-Hatipliyiz, yüzümüz aktır.
Sicilimiz temiz, özümüz paktır.

Dilimiz hak söyler, kem söz etmeyiz.
Hasedimiz yoktur, kinse gütmeyiz.
Dosdoğru yoldayız, eğri gitmeyiz.
İmam-Hatipliyiz, yüzümüz aktır.
Sicilimiz temiz, özümüz paktır.

Hak hukuk biliriz, rüşvet almayız.
Alın teri yeriz, hakta kalmayız.
Haram sınırimız, aşip dalmayız.
İmam-Hatipliyiz, yüzümüz aktır.
Sicilimiz temiz, özümüz paktır.

Allah'tan korkarız, zalim olmayız.
Yokuşa sürmeyiz, kulu yormayız.
Her canı severiz, dinin sormayız
İmam-Hatipliyiz, yüzümüz aktır.
Sicilimiz temiz, özümüz paktır.

Merhamet mayamız, cana kıymayız.
İntikam duymayız, töre saymayız.
Şeytana düşmanız, nefse uymayız.
İmam-Hatipliyiz, yüzümüz aktır.
Sicilimiz temiz, özümüz paktır.

İffet ziynetimiz, haya duyarız.
Harama bakmayız, emre uyarız.
Namus ayırmayız, bizim sayarız.
İmam-Hatipliyiz, yüzümüz aktır.
Sicilimiz temiz, özümüz paktır.

Nikahla severiz, partner bilmeyiz.
Çapkınlık etmeyiz, hem halt yemeyiz.
Gizli dost tutmayız, çıkmak demeyiz.
İmam-Hatipliyiz, yüzümüz aktır.
Sicilimiz temiz, özümüz paktır.

Soysuzluk yapmayız, vatan satmayız.
Çalıp ta çırpamayız, eksik tartmayız.
Karalar çalmayız, çamur atmayız.
İmam-Hatipliyiz, yüzümüz aktır.
Sicilimiz temiz, özümüz paktır.

Millete aşığız, hakir görmeyiz.
Sırtından vurmayız, çorap örmeyiz.
Yadla iş tutmayız, hain ölmeyiz.
İmam-Hatipliyiz, yüzümüz aktır.

Sicilimiz temiz, özümüz paktır.

Derviş Makas

İnsanoğlu

Tamah küpü dolmak bilmez.
Yeter demez insanoğlu.
Mala mülke hırs hiç dinmez.
Saklar yemez insanoğlu.

Korkar ki biter azalır.
Yardım etmez insanoğlu.
Cimri durur, pinti kalır.
Gıdım vermez insanoğlu.

Sabru sebat gösteremez.
Yelden tozar insanoğlu.
Aceleden kör, göremez.
Tezden bozar insanoğlu.

Öfkesine gem vuramaz.
Kırar döker insanoğlu.
Sakinleşip tez duramaz.
Yıkar geçer insanoğlu.

Hakk vermiştir o istemez.
Haset eder insanoğlu.
Benim olsun der çekemez.
Kesat diler insanoğlu.

Gözden ırak der unuttur.
Vefa etmez insanoğlu.
Hasrete yakar kurutur.
Cefa demez insanoğlu.

İncitmeyi hüner sayar.
Zulmü tutar insanoğlu.
Hır çıkarır, cana kıyar.
Ölüm kusar insanoğlu.

Nasihat et, kulak tıkar.
Karnım tok der insanoğlu.
Batıl işler, haklı çıkar.
Alnım pak der insanoğlu.

Derviş Makas

İrfân

Gün gördüğü bes belli, aksakallı bir koca.
Asra yakın ömrüyle, gönüller dermiş bolca.

Koca Kâmil nâmıdır, maruftur çevresinde.
Heybetli bir abide, irfânın zirvesinde.

Bir nurun şavkı vurur, aydan akça yüzüne.
Baldan içre tad verir, doyum olmaz sözüne.

Sözü güzelce söyler, ağzı hikmet pınarı.
Köksalar gönüllere, tam bir irfân çınarı.

Çehresi mütebessim, duruşu vakûr gayet.
Herkesçe sevilesi, kimse etmez şikayet.

Kalp kırdığın bilen yok, karınca incitmemiş.
Tuttuğu yol gönülce, aksine hiç gitmemiş.

Mektepte okumamış, tutmamış eli kalem.
Nasipî ârifândan, irfân başkaca âlem.

Toplasan nice âlim, bir Koca Kâmil etmez.
İlim irfânsız ise, bu yol menzile gitmez.

Derviş Makas

İrfân O ki

İRFÂN O Kİ

Sözümüz hâl bizim.
Sükûtumuz kâl...
Dedi bilen bilir bizi.
Biz ki irfân ehliyiz.
Söze ne hacet o vakit?
Sükût altın iken azizim.
Diyesin gelir içinden ya, haydi de!
Biz dahi deriz ki.
Hoş gümüşte kıymetlimiz.
Vakit olur hoş söyler.
Mest eyler, hayran eyler.
Düşman iken dost eyler.
Ve dahi ağuyu bal...
Cenk eder yeri gelir.
Yeri gelir sulh...
Elbet dilde söz bizim.
Ve biz deriz; irfân o ki.
Sus söyle, konuş söyle.
Ahval ne, gözet söyle.
Lâkin hâlde, kâlde hak söyle.

Derviş Makas

İronik Vaaz

Varsın kıytırık olsun, her şeyi büyütelim.
Nasılsa bitmeyecek, ömürden yürütelim.

Hata kusur ne varsa, bir bir sayıp dökelim.
İncinmeyen kalmasın, herkes ile küselim.

Eski defterler çoktur, laf edip taşıyalım.
Yara kabuk tutmasın, ha bire kaşıyalım.

Dedikodusuz olmaz, her şeyi konuşalım.
Yalanın pembesi var, doğrudan sıvışalım.

Ahde vefa müzelik, sergide tanıtalım.
Söz niçin senet olsun, kulak üstü yatalım.

Merhamette maraz var, acıyıp bakmayalım.
Herkes derdine yansın, kafaya takmayalım.

Fedakârlık ne lazım, bencillik takınalım.
Düşen kendisi kalksın, seyredip bakınalım.

Varsın kendi kazansın, fakire vermeyelim.
Tıksırana dek yiyip, yoksulu görmeyelim.

Kardeşlik köhnemiştir, herkesle iş turalım.
Dost düşman göreceli, geçmiş i unutalım.

Haram bizi sınırlar, çalıp çırpıp soyalım.
Servetimiz büyüsün, her yol mubah sayalım.

Faiz çok karlı kazanç, fırsat varken alalım.
Piyango talihimiz, kısmet deyip dalalım.

Modernlik böyledir, içip içip sızalım.
İçmeyen kişi yobaz, kalın punto yazalım.

Kim demiş zehirli ok, nefsimiz var bakalım.
Namus iffet ilkelik, bunları bırakalım.

Evlilik katlanılmaz, varıp kökten yıkalım.
Aşk dediğin bayatlar, farklı dostla çıkaralım.

Kâm alalım hayattan, kulluğu boşlayalım.
Kim ki dinden anlatır, hicvedip taşıyalım.

Derviş Makas

Kantarın Topuzu

Kaçırma topuzunu, kantarı dengede tut.
Tarttığın dünya ahret, dilerse görme unut.

Dünyanı ağır bastır, ahretin paha etmez.
Aksini sayki oldu, dünyada sözün geçmez.

Ölçüyü Hakk vermiştir, ahreti görüp gözet.
Nasibin var dünyada, sa'yedip onu hak et.

Dünyada bolca kazan, fazlayı hayra tüket.
Ahrete tarla eyle, dünyayı kalben terk et.

Derviş Makas

Kederoğlu Mustafa

-Bir şehidin anısına-

Yıl bin dokuz yüz yetmiş altı,
Mayıs yirmi demişken,
Erciyes'in kardan gölgesinde,
Tomarza'nın bir köyünde doğmuşum.
Karapınar...
En güzel köy bildiğim,
Ve de en şirincesi...
Peygamberden yadigâr adım;
"Seçilmiş" anlamına,
Pek tabi ki Mustafa.
Kimi seveceğim, kime kurban olacağım,
Baştan bileyim diye koymuş atam.
Her ünlenildiğimde,
Hatırıma gelsin en sevgili diye...
Başka niçin ola ki adım Mustafa.
Bu arada eksik kaldı, demedim.
Sezgin'dir soyadım.
Hep gururla söylerim.
Daha ne isterim ki,
İsmiyle müsemma dedikleri,
Tam da bu olsa gerek...
Vatan, içimde büyüyen aşktır,
Küçüklükten düşmüş gönlüme.
Ta derinine üstelik...
Düşürene, düşürenlere aşk olsun,
Ne diyeyim...
Minnattârın bütün benliğimle.
Yeşil gözlerimde hüznün buğusu var,
Belki de şehadetim baştan belliydi.
Bu yüzden olacak ki,
"KEDEROĞLU" demiş bana Musa babam,
Sırf gözlerim hüznün yüklü diye.
Ona da rahmet olsun.
Unutmadan...
Ha sakın başka şey gelmesin aklına
Bildiğin keder değil, babamın dediği.
Derdi, davası vatan anlamına....
Çok şükür, başkaca da olmadı.
Hem bilirsin ki, gerisine teferruat demişiz.
Orta okul, lise derken, askerdeyim nihayet..
Vatana borcumuz ya,
Var mı ki benden bahtıyarı?
Çavuş olmuşum,
Hem de ne çavuş...
Dağ komando birliğinde.
Komanda dedin miydi,
Aklına ilk gelen yer...
İşte orası.
İyice bellediğim yer Hakkari,
Elbette ki vatani...

Gönderdeki şanlı bayrağı,
Hürriyeti pek tabi.
Tezce bitti askerlik!
Lakin bitmemiş sevdam,
Artık Özel Harekatçiyım.
Nerede bir maraz var,
Muhakkak oradayım.
Tunceli, Adanası, sonunda Yüksekova...
Gönüllüyüm üstelik.
Hainler çukur kazmış,
Sen hendek deme ona, o bizim kazdığımız.
Gönlümde bir hatıra, ta Medîne'den kalan.
Hain, kalles haklarken, namertlik çukurunda.
Vuruldu ciğerimden, can evimden.
Bir ılıkılık hissettim.
İyi de neden yanmıyor canım?
Gözümde neden yok artık?
Hüznümün buğusundan.
Bir çift damla göz yaşı, o muydu yoksa?
Yanağımdan süzülen.
Doyamadığım eşim, göz nurum çocuklarım,
Elbette ki siz hısımlarım, pek sevgili dostlarım!
Sakin ha üzölmeyin,
Çünkü şehadet içtim, en şerbetlisinden.
Artık gıpta makamındayım.
Gayrı şehit Mustafayım.
Nam-ı diğer Kederoğlu Şehit Mustafa...
Tarih iki Nisan iki bin on altı,
Kırk yaşıma ramak kalmışken.

Derviş Makas

Kendin İçin Zaman Tut

Doğduk, süre başladı.
O gün bu gündür her an,
Saatler işlemekte.
Boşalırken zemberek,
Bir vakti beklemekte.
Tik tak, tik tak...
Yaklaşmakta yaklaşan.
Anbe an, günbe gün,
Her bir nefes sonunda,
Birazcık daha yakın.
Tekrar kurulanı yok,
Ömür zembereğinin.
Bir kerelik sadece,
Yalnızca bir sürelik.
Sonrası saat durur.
Ve uzunca sessizlik...
Artık süresizlik var.
Ne saat var, ne tik tak,
Dün, bugün ve de yarın,
Boşalmış zemberekten.
Haftalar yok, aylar yok,
Yılların çarkı durmuş.
Kurtulmuş kurulmadan.
Tik takla yorulmadan.
Ne kadar kalmış idik?
Mahşerlik bir soru bu.
Bir gün mü?
Hayır der her bir ağız,
Elbetteki daha az,
Belki de saat değil.
Göz kırpasıya kadar,
Yahut ondan bile az...
Kâbil mi kıyas bir bak,
Bu yanda âcile var,
Çarçabucak geçmekte.
Öbür tarafta ebed,
Rakam, sayı, ölçüler...
Topuyla tükenmekte.
Sonsuzluk dedin ise,
Yoktur artık ölçülen.
An, saat ve gün,
Hafta, ay, yahut da yıl,
Hepsi beri tarafta.
O halde geç değilken,
Kuruluyken saatin,
Bitmemişken tik taklar.
Kendin için zaman tut,
Yâ leytenî, şimdi de,
Ahrete bırakmadan.
O gün hiç uzak değil.
Bu gün, yarın gelecek.
Ve o gün geldiğinde,

Ne çıkar keşkelerden,
Yoktur elbet dönecek.
Rast gele bir kocaya,
Sokul da bir soruver,
Var mı bir pişmanlığın?
Tamda böyle deyiver.
Cevabı baştan belli.
Ah çekip diyecektir;
İmkanım olsa keşke,
Geri alsam zamanı.
Bu baş ile bir ömrü,
En baştan yaşayayım.
Ne anlatır bu cevap?
Tutmamış besbelli ki,
Kendisi için zaman.
Tik taklar boşa gitmiş,
Heba olmuş nice an.
O halde öğüt olsun;
İster tut, ister unut,
Bir iyilik yapıver,
Kendin için zaman tut.

Derviş Makas

Kıssadan Hisse-1

(Abraş-Kel-Kör Üç Adamın Kıssası)*

I

Rahmet elçisi bir gün, ashabına yöneldi.
Bir kıssa anlatarak, geçmişten haber verdi.

Ben-i İsrâil vakti, üç arkadaş yaşırdı.
Ala tenli, kel ve kör; üstelik yoksullardı.

Murad etti sınısın, Allah melek gönderdi.
Surette âdem gibi, kim görse insan derdi.

Bir âdem gibi melek, varıp kapıyı vurdu.
Çıkınca her birine, aynı soruyu sordu.

Söyleyesin bileyim, en çok neyi istersin.
Dünyalık lazım elbet, hangi malı seversin.

Abraş dedi olmaz ya, yine de Allah versin.
Ala tenli adamım, derdim silip gidersin.

Cildim ki güzel olsun, yüzüm yere inmesin.
Her kim ki görür ise, halimden tiksınmesin.

Narin ellerle melek, abraşı sıvazladı.
Görsün ki gitmiş illet, sevincinden ağladı.

Mala gelince ise, dedi bir devem olsun.
Gebesinden üstelik, lütuf yerini bulsun.

On aylık gebe idi, melek bir deve verdi.
Mübarek olsun dedi, hasbihal sona erdi.

Devesi yavruladı, yavrudan yavru doğdu.
Hakk'tan bolluk bereket, vadiyle deve oldu.

II

Kelse iç çekip dedi; isterim sağım bitsin.
Alay etmesin kimse, kelliğim gayrı gitsin.

Kel başı tutan melek, bir güzelce meshetti.
Gürce çıkan saçları, adamı mesrur etti.

Malım olacak ise, muhakkak sığır olsun.
Öyle çok isterim ki, hem tezcecik doğursun.

Karnında yavrusuyla, melek bir sığır verdi.
Nasip katmerlisinden, kel de murada erdi.

Çarçabucak çoğalıp, sığırdan sürü oldu.

Bereketi Allah'tan, bir vadi sığır doldu.

III

Köre gelmişken sıra, halim ortada dedi.
Benim imtihanım ki, Allah bu derdi verdi.

Ne olsun ki isteğim, gözlerim görür olsun.
Doğdum karanlıktayım, haneme ışık dolsun.

Melekçe dokunuşla, karanlık sönuverdi.
Görüp duruyor gözler, kör talih dönüverdi.

Oldum olası malım, koyun olsun isterim.
Suyunu eksik etmem, seve seve beslerim.

Yüklü bir koyun işte, cinsi doğurgan dedi.
Bereketet dileyerek köre muradın verdi.

Ne mübarek hayvan ki, tezce artıp çoğaldı.
Sürüyle koyun, kuzu, bir vadiye sığardı.

IV

Bir zaman sonra melek, abraş kişiye vardı.
Ala tene bürünüp, onun gibi davrandı.

Dedi ki yolum uzun, yolda kaldım bilesin.
Cildin kim güzel kıldı, aşkı için veresin.

Bir tek deve verirsen, yola revân olayım.
İhtiyacım görürsen, duada bulunayım.

Ala tenli adamken, geçmişini unuttu
Verecek yer çok deyip bir acaib yol tuttu.

Vaziyet böyle iken, melek adama dedi.
Seni tanır gibiyim, tenin ala ten idi.

Eğer sözün yalansa, eski hale dönesin.
Mal atadan değilse, yoklukla dövünesin.

Başı kel âdem gibi, melek kele uğradı.
Benzer sözleri deyip, el açarak yalvardı.

Yol ihtiyacım için, bir sığır istiyorum.
Saçın veren aşkına, yardımın diliyorum.

Geçmişini unutan kel, mazeret sıraladı.
Yalan sözler söyleyip, vicdanı yaraladı.

Melek dönüp dedi ki, halin eski hal ola.

Sözlerin yalan ise, başın yine kel kala.

Kör âdem suretinde, melek a'maya gitti.
Fakir yolcuyum deyip, bir koyun talep etti.

Gözlerin veren için, yardım et ki gideyim.
İhtiyacım giderip, seferimi edeyim.

Adam düşünmeksizin, meleğe şöyle dedi.
Ben fakirce kör idim, Allah göz ve mal verdi.

İşte malım ordadır, istediğin alasin.
Kendi malın bilesin, ta ki memnun kalasin.

Allah'a yemin olsun, sana zorluk çıkarmam.
Hepsini alsan bile, pişman olup ta yanmam.

Melek aşikâr olup, adama şöyle dedi.
Malların senin olsun, Allah sizi denedi.

Hakk rızası senindir, sana mustu veririm.
Gazap abraş, kelindir; esefle bildiririm.

V

Kıssa deyip anlattık, hissemize gelelim.
Ne ki demek istedi, yüksünmeyip bilelim.

Dünya imtihan yeri, kul yok ki sınanmasın.
İnsan gafil davranıp, sahipsizim sanmasın.

Yokta ne ise insan, varda ondan sapmasın.
Allah mal vermiş ise, şımarıklık yapmasın.

Yaratan takdir etmiş, kul kusur aramasın.
Bir eksiklik görürse, yerip karalamasın.

Nimet kadrini bilsin, asla nankör olmasın.
Mal hırsıyla tutuşup, cimri, pinti kalmasın.

Yalana sarılarak, doğruluktan şâşmasın.
Nefsine kapılıp ta, hem haddini aşmasın.

Şükretsin nimetlere, vereni unutmasın.
Muhtaç hakkını bilsin; yiyip, içip yutmasın.

(*) Buhârî, Enbiyâ 51; Müslim, Zühd 10

Derviş Makas

Kıssadan Hisse-2

Mağaraya Sığınan Üç Kişinin Kıssası (*)

I

Ashaptan İbn Ömer, şöyle rivayet etti.
Allah Rasülü bize, bir kıssadan bahsetti.

Sizden evvelki zaman, üç kişi yola çıktı.
Bir mağara denk geldi, ağız hayli açıktı.

Gece dinlenmek için, oraya sığındılar.
Yorgunken bedenleri, tez uykuya daldılar.

Gece ilerlemişken, dağdan bir kaya koptu.
Hızlıca yuvarlanıp, mağaraya yol tuttu.

Kısa zaman geçti ki, menziline ulaştı.
Mağara ashabının, işi bir hayli yaştı.

Öylece kapaklanmış, aşılmaz bir duvardı.
Girişi tümünden tutmuş, açık parmak kadardı.

Üç yolcu çaresizdi, onları kim duyacak.
Duysa da koca kaya, nasıl yuvarlayacak.

Üçü de bir ağızdan; Allah böyle diledi.
Bizleri kurtaracak, tek çaremiz O dedi.

Salih bir amal ile, haydi duâ edelim.
Yalvar yakar el açıp yardımı dileyelim.

II

İçlerinden birisi, salih bir amel andı.
Gönülden isteyerek, şöyle deyip yakardı.

Bilirsin ki Allahım, annem ve babam vardı.
İyice yaşlanmışlar, yardıma muhtaçlardı.

Öncelerdim onları; yedirir içirirdim.
Sonra çocuklarımı, sıraya geçirirdim.

Dilsiz hayvanlar bile, sonrasına kalırdı.
Nezdimde önceliği, bir tek onlar alırdı.

Günün birinde idi, odun için gitmiştim.
Toplayıp dönünceye, haylice geçikmiştim.

Yemeği hazır edip yanlarına varmışım.
Onlar aç uyumuşken, üzüntümle kalmışım.

Derin uykularını, bölmeye kıyamadım.

Çocuklarıma bile, yemekten koyamadım.

Başlarında bekleyip, yatıp ta uyumadım.
Geceyi sabah ettim, bir sıkıntı duymadım.

Ne vakit sabah oldu, çocuklarım ağlaştı.
Hepsi de süt isteyip ayağıma dolaştı.

Onlar ağlaşır iken, annem babam uyandı.
Çanaktan süt içirdim, her biri doyup kandı.

Onlardan sonra ise, çocuklara içirdim.
Sabilerim dururken, rızan öne geçirdim.

Kalpteki niyetimse, kulun sana yaklaşsın.
Bu amel hurmetine, şu kaya uzaklaşsın.

Duâ henüz bitmişken, taş biraz kıpırdadı.
Lâkin açık daracık, hiç biri çıkamadı.

III

Üç kişiden diğeri; şu sözlerle yalvardı.
Allahım malum sana, amcamın kızı vardı.

Delice âşık idim, benimle evlen dedim.
Lâkin kabul etmedi, kendi kendimi yedim.

Haylice zaman sonra, etrafı kıtlık sardı.
O çaresiz fakirken, bende zenginlik vardı.

Yardım istemek için, bir gün evime vardı.
Kisvesinden belliydi, eli bir hayli dardı.

Fırsatını bulmuşken, murat almak istedim.
Yüz dirhem karşılığı, bana teslim ol dedim.

Boyun büktü biçare, kabule mecbur kaldı.
Yoksulluk ne yaman şey, iffeti teslim aldı.

Kadın isteksiz iken, son umut dile geldi.
Allah korkun var ise, mührümü bozma dedi.

Bu sözünden irkildim, iffetimi bozmadım.
Verdiğim paraları, borç olarak yazmadım.

Ona sahip olmaya, şu kadicık yakındım.
Allahım senin için, bu haramdan sakındım.

Rızan için yaptıysam, bu kayayı savuştur.
Belânı defet bizden, ehlimize kavuştur.

Duâsı müstecab ki, taş yerinden oynadı.
Lâkin mahpuslarını dışarıya koymadı.

IV

Üçüncü kişi ise, şöyle deyip yakardı.
İlmindedir Allahım, birkaç amelem vardı.

İçlerinden birisi, bir gün ayrılıp gitti.
Ücretini almadan, sessiz sedasız yitti.

Değeri artsın diye, bir maslahat gözettim.
Hesabına birçok mal, o ücretten ürettim.

Ne vakit sonra adam, çıkıp yanıma geldi.
Ücretim kalmış idi, onu isterim dedi.

Malın işte ordadır, al götür senin dedim.
Deve, öküz ve koyun; hepsini ona verdim.

Adamcağız dedi ki; alay mı ediyorsun.
Bir ücrete mukabil, bunlar senin diyorsun.

Hakikat bu deyince, alay diye bakmadı.
Hepsini alıp gitti, hiçbir şey bırakmadı.

Amelimde rızan var, doğruysa belâ bitsin.
Bizi hapseden kaya, tez yuvarlanıp gitsin

Âminini der demez, Hakk inayet indirdi.
Kayayı yuvarlayıp, kulları sevindirdi.

Kurtulan üç arkadaş, varıp menzile gitti.
Mağara ashabının, kıssası böyle bitti.

V

Hissemize gelince, acep ne ki bakalım.
Sözü uzun etmeyip tadında bırakalım.

Allah bir belâ verir, seni denemek ister.
Diler ki tahammül et, teslimiyetin göster.

En güzel yardımcın O, umudunu yitirme.
Ye'se sakın kapılma, kendin yiyip bitirme.

Tezcek duaya koyul, O'na iltica eyle.
Amelle tevessül et, nazlı niyazlı söyle.

Sırf Allah için işle, ihlas ile amel et.
Her daim niyetinde, bir tek rızayı gözet.

Yaşlı ana-babana, hizmeti ihmal etme.
Onları mahrum koyup, uzak diyara gitme.

Bir kadını seversen, rızasını alasin.
Seni reddeder ise, edebinle kalasin.

Çaresiz insanları, istismar etmeyesin.
İffetsizce davranıp fahşaya gitmeyesin.

İşçinin emeğini, ziyandan sakınasın.
Alinterine karşı, hak tavır takınasın.

(*) Buhârî, Büyû, 98; İcâre, 12; Müslim, Zikir, 100

Derviş Makas

Kıssadan Hisse-3

Yüz Kişiyi Öldüren Adamın Kıssası (*)

I

Ebû Saîd el-Hudrî rivayet edip dedi.
Nebî aleyhisselâm duydum şöyle söyledi.

Sizden öncekilerden, katil bir adam vardı.
Doksan dokuz kişiyi, bu hayattan kopardı.

Yeryüzünde en bilgin, kim ola diye sordu.
Falan râhip dediler, derhal yola koyuldu.

Râhibe varır varmaz, tez elden soruverdi.
Kıydığım can sayısı, doksan dokuzdur dedi.

Vaziyet böyle iken, bir meraktır koyuldum.
Affım kabil mi acep, tut ki tövbekar oldum.

Râhipse behemehal: sana af yoktur dedi.
Küplere binen adam, ona da kıyıverdi.

Öldürdüğü kişiler, böylece yüz demişti.
Bir müddet sonra yine, pişmanlığı gelmişti.

En âlim yeryüzünde, kim diye sual etti.
Filan âlim dediler, varıp ona da gitti.

O zâta da dedi ki: yüz kişiyi katlettim.
Söyle kabul olur mu, bu halde tövbe ettim.

Âlim kişi cevaben; elbette olur dedi.
Sözünü sürdürerek nasihat ediverdi.

Allah ile aranda engel yoktur bilesin.
Yaşadığın mahalden, falan yere gidesin.

İbâdullâh ordadır, vakitlice varasın.
İbadetin eyleyip, onlar ile kalasın.

Geriye döner isen, halin kötüye gider.
Şerlidir memleketin, seni pek beter eder.

Öğüdü tutan adam, menzile adım attı.
Yol yarı olmuş iken, ölüm bu, gelip çattı.

Baş ucunda melekler, ihtilafa tutuştu.
Rahmet melâikesi, sözü alıp konuştu.

Adam bütün kalbiyle, Allah'ına yöneldi.
Yurdunu terk ederek, bu kadar yolu geldi.

Azap melekleriye, aksi yönde söz dedi.
Bu adam ki hayatta, hiç iyilik etmedi.

Şuretâ insanoğlu, bir melek çıka geldi.
İki taraf ta ona, bize hakem ol dedi.

Kararı şöyle idi; ölçün, bakın ne geldi.
Hangi taraf yakınsa, o taraftandır dedi.

Her iki taraftan da mesafeye bakıldı.
Gittiği yere doğru, karış kadar yakındı.

Rahmet melâikesi, mevtayı tutup aldı.
Günahları affolmuş, salihlerden sayıldı.

II

Kıssamızı anlattık, hissemize gelelim.
Eğri-doğru neyimiş, irdeleyip bilelim.

Bir adam denilerek, ismi hiç verilmemiş.
Gıybet, dedikoduya, böylece girilmemiş.

Bilmediğin bir şeyi, en iyi bilene sor.
İlim için uğraş ver, üşenmeyip kafa yor.

Âlim âbiddin üstün, hakikat üzre kalır.
Doğruya kılavuzlar, yanlıştan çekip alır.

İlimsiz fetva veren; din, iman heder eder.
Sapar dahi saptırır, yüzüstü nara gider.

Günahkâr insanlara, hikmet ile öğüt ver.
Yargılamaya kalkma, fıtratı bunu sever.

Kötüleri terk eyle, muhitçe de uzaklaş.
İyilerle hemhal ol, ibadetle kucaklaş.

Günahın büyük diye umudunu yitirme.
Çokça işlesen bile affı sakın bitirme.

Eğer nadim olursan, Allah elbet affeder.
Hiç sevabın olmasa, yine cennet lütfeder.

İnsan eşref-i mahluk, payeyi Allah verdi.
Hakem olan meleği, suretinde gönderdi.

Hakem ol istenirse, dönüp ardını gitme.
Adaletle hüküm ver, vicdanları incitme.

Hissemizin adına, başlıcasını dedim.
Elbet vardır dahası, hepsini söylemedim.

(*) Buhârî, Enbiyâ, 54; Müslim, Tevbe, 46, 47

Derviş Makas

Kıssadan Hisse-4

Beşikte Konuşan Üç Çocuk ve Cüreyc Kıssası(*)

I

Sahabe-i güzînden Ebû Hureyre dedi.
Nebî aleyhisselâm, bir gün şöyle söyledi.

Beşikteyken konuşan yalnızca üç kişidir.
Meryem oğlu İsâ ki, içlerinden ilkidir.

İkincileri ise, Cüreyc ile konuşmuştu.
Kısa süre dillenip sonrasında susmuştu.

Cüreyc âbid adamdı, bir manastır edindi.
Orada yatıp kalktı, ibadetle didindi.

Bir gün namazda iken, annesi çıka geldi.
Dışardan bağırarak Cüreyc diye seslendi.

Hal böyle iken Cüreyc, içinden şöyle dedi.
Rabbim anam seslenir, namazımsa bitmedi.

Sonra evlâ bu deyip, namaza devam etti.
Kapı açılmayınca, annesi dönüp gitti.

Ertesi gün tekraren aynı hal vuku buldu.
Cüreyc cevap vermeyip ibadete koyuldu.

Bir sonraki gün yine, anne gelip seslendi.
Oğlu ses vermeyince öfkelenip söylendi.

Dilerim ki Allahım, Cüreyc mutlaka görsün.
Kötü kadın yüzüne bakıp da öyle ölsün.

Zaman sonra ahali, onu konuşur oldu.
Cüreycin ibadeti, dillerde şöhret buldu.

Güzelliği nam salmış, fahişe bunu duydu.
Cüreyci ayartmaya, kendince plan kurdu.

Dedi ki tek dileyin, ben Cüreyce varayım.
Ona musallat olup baştan da çıkarayım.

Derken Cüreyce vardı, kendine buyur etti.
Yüzüne bakmaksızın Cüreyc onu reddetti.

Manastıra sığınan, bir garip çoban vardı.
Kadın onunla düşüp, adamdan gebe kaldı.

Çocuğu doğurunca, bu Cüreyc'tendir dedi.
Bunu duyan ahali, küplere biniverdi.

Tekme, tokat ahali, Cüreyci yere serdi.
Bu kadarla kalmayıp mebedi yıkıverdi.

Ne vakit sonra Cüreyc, biraz kendine geldi.
Niçin yaptınız bunu, ne günahım var dedi.

Ahali bir ağızdan, Cüreycce cevap verdi.
Senin şu fahişeden bir çocuğun var dedi.

Çocuk nerede deyip Cüreyc onu istedi.
Bir de mücade edin, namaz kılalım dedi.

Namaz tamamlanınca, çocuğa bakıverdi.
Karnına dokunarak, baban kim söyle dedi.

Çocuk dile gelerek, babam çobandır dedi.
Bunu duyan ahali, yanıştan dönüverdi.

Ahali el öperek, Cüreyc'ten af diledi.
Manastırın altından, iste yapalım dedi.

Cüreyc kabul etmeyip aynıyla olsun dedi.
Ahali manastırı, çamurdan yapıverdi.

Üçüncü çocuk ise, henüz süt emiyordu.
Anasıysa bu halde sokağı süzüyordu.

Derken bir adam geçti, cins bir ata binmişti.
Şekli, şemali düzgün, güzel de giyinmişti.

Gözünü alamayıp anne ona imrendi.
Allahım çocuğumu, bunun gibi kıl dedi.

Çocuk emmeyi koyup, yüzünü dönüverdi.
Allahım kılma beni, bu adam gibi dedi.

Bir vakit sonra anne, bir kaç adamı gördü.
Bunlar itip kakarak bir cariye götürdü.

Adamlar cariyeye, zina ettin diyordu.
Bir de hırsız diyerek, tokatlar vuruyordu.

Zavalıcık cariye, bir tek söz söylüyordu.
Allah ne güzel vekil, yeter bana diyordu.

Anne onu görünce duaya duruverdi.
Allahım çocuğumu, böyle kılma sen dedi.

Duayı duyan çocuk, emmesini bıraktı.
Başını çevirerek, köle kadına baktı.

Annesinin aksine, bir dua ediverdi.

Ey Allahım sen beni, bunun gibi kıl dedi.

Anne cocuğa bakıp şu minval kelam etti.
Yakışıklı o adam yanımdan geçip gitti.

Allahım çocuğumu bunun gibi kıl dedim.
Sen ise "kılma!" dedin, nedendir bilemedim.

Sonra cariye geçti, yazık ki görüverdim.
Çocuğumu bu gibi, eyleme Rabbim dedim.

Sen ise yavrucuğum, aksime "eyle!" dedin.
Pespaye bir günahkâr, neyi varki beğendin.

Neden böyle söyledin, sebebin nedir dedi.
Çocuksa annesine, şöylece cevap verdi.

O adam bir zorbadır, kadın zina yapmadı.
Hırsızlık vasfı değil, asla çalıp çırpmadı.

II

Kıssa içinde kıssa, aklı mizan kılalım.
İbret, hikmet, maslahat; hissemizi alalım.

Nebî aleyhisselam, bir usul benimsemiş.
Akılda kalsın diye, kıssayla dersi vermiş.

Meryem oğlu İsâ'yı ismen zikredip geçmiş.
Detay Kur'ân'da diye, sanki bu yolu seçmiş.

Yahut konuya göre; yeterince söz etmiş.
Maksat ki hasıl olsun, belki bunu gözetmiş.

Allah kâdîr-i mutlak, O ne dilerse olur.
Kudretinden tecellî, bebek bile konuşur.

Namaz kadîm ibadet, kıssamızda anılmış.
Ben-i İsrâil vakti, Cüreyc onla tanınmış.

Velev ki oğlun olsun, mahremiyete dalma.
İzin, mücade yoksa, habire kapı çalma.

Ebeveyne itaat, önemce önce gelir.
Nâfile bir namazda, çağırsa buyur denir.

Beddua edeceksen, ölçülü olmalısın.
Evladını düşünüp, bir yerde durmalısın.

Cüreyc için annesi, bir bak ki ne söylemiş.
Sadece görsün demiş, işlesin dilememiş.

İtaatkâr bir kula, Hakk asla uzak kalmaz.
Gönülden bağlısını, inayetsiz bırakmaz.

Allah seninle ise, tuzaklar boşa çıkar.
Keramet ihsan eder, düşmanı yere yıkar.

Giyim kuşama bakıp, görünüşe aldanma.
Gönül gözün ile gör, Hakk katında kınanma.

(*) Buhârî, Amel fi's-salât 7, Mezâlim 35, Enbiyâ 50, 54; Müslim, Birr 7, 8

Derviş Makas

Kıssadan Hisse-5

Ödünç Gerdanlık (*)

I

Ben-i İsrâil vakti âlim bir zât yaşırdı.
Fakîh dahi âbiddi; üstelik cehdi vardı.

Gencecik güzelinden bir kadınla evlendi.
Eşine pek tutkundu, canı gibi severdi,

Kaderin çilvesi ya, gün gelip kadın öldü.
Adamcağız kahroldu, gönlünün ferî söndü.

Teessüre gark oldu, göz yaşı döküp yandı.
Tümünden küstü hayata, tutup eve kapandı.

İsteyen giremiyor, ne de o çıkıyordu.
Kapıyı kilitlemiş mahpusca yaşıyordu.

Acısıyla baş başa, gün be gün eriyordu.
Gecesi gündüz olmuş ızdırap çekiyordu.

Adamın mateminden komşuları bizardı.
İçlerinde pek zeki, hatun bir kişi vardı.

Kadın haliyle bir gün, azmü sebat kuşandı.
Bu nasıl âlim deyip kapısına dayandı.

Fetva danışacağım, bir müşkülüm var dedi
İzin talep ederek eve girmek istedi.

Adam tam kapı, duvar; onu geri çevirdi.
Soruyu yazıp gönder, fetva vereyim dedi.

Kadın ısrar ederek şahsen sormak istedi.
Cevap olumsuz iken ayrılmayıp bekledi.

Herkes el etek çekip evine uzaklaştı.
Kadın hâlâ orada, belli ki inatlaştı.

Vakit geçe varmışken kadın sesleniverdi.
İzin ver ki gireyim, ölürüm gitmem dedi.

Adam lâhavle çekip ne inat kadın dedi.
Başından savmak için içeri alıverdi.

Adam kızgın sesiyle nedir meselen dedi.
Kadinsa serinkanlı, fetvayı soruverdi.

Hali vakti yerinde komşum bir kadın vardı.
Eli açık, lütüfkâr; hatırımı sayardı.

Ondan ödünç isteyip altın gerdanlık aldım.
Boynumda taşıyarak keyiflice kullandım.

Uzunca zaman geçti, bir gün geri istedi.
Bu gerdanlığı ona vermem gerek mi dedi.

Adam yemin ederek vermen gerekir dedi.
Hak sahibi komşundur, o sana ödünç verdi.

Kadın âlâ diyerek öfkeyle bakıverdi.
Acınası be adam, karın ödünçtü dedi.

Hayata niye küstün, kahrolacak ne vardı.
Allah ödünç vermişti, karını geri aldı.

Sözlerin tesiriyle adam gerçeği gördü.
Kadının sayesinde matemini kısa sürdü.

II

Kıssamız böyle idi, hissemize gelelim.
İbretle nazar edip ders neymiş görelim.

Âlim, fakîh olsa da kişi gaflete düşmüş.
Ölüme sabretmeyip bir de hayata küsmüş.

İlim erbabı bile, bazen inhiraf eder.
Hakikatı bilir de, tutup aksine gider.

Âlim diye bir kişi, her işi doğru sanma.
Yanılmayan tek Allah, başka türlü inanma.

Yanlış herkese yanlış; aksini diyemezsin.
Adama göre bakıp asla hoş göremezsin.

Kim ki gaflete düşer, ona bigâne kalma.
Daralan yürek varsa sen rahat nefes alma.

Doğruya kılavuzluk, müminlerin işidir.
Hatun olsun er olsun, mükellef her kişidir.

Erkeğe has iş midir, kadın da âlim olur.
Fıkıhını konuşturur, ders verir, karşı durur.

Kelâmın âdâbıdır, darb-ı mesel verirsin.
Ağızla muhataba cevap ne söyletirsin.

(*) Muvatta, Cenâiz 14 (324)

Derviş Makas

Kimle Saf Tutuyorsun

Durduğun yere bak, kimle saf tutuyorsun.
Sana "yobaz!" diyeni, nasıl unutuyorsun.

Nasıl unutuyorsun, seni hiç mi kışlamadı.
Hiç mi yuhalamadı, horlayıp dışlamadı.

Nasıl unutuyorsun, her yolu tuttuğunu.
Hayallerine çöküp, hakkını yuttuğunu.

Değişen bir şey mi var, hidayete mi erdi.
Zulmüne nadim olup, hakkın geri mi verdi.

O hala aynı yerde, sebatla senden üstün.
Seni üzen ben isem, davaya niye küstün.

Kırgınlık aramızda, davaya kastın nedir.
Nedir bu fütursuzluk, söyle hıncın kimedir.

Tüm köprüleri atıp yâd ele ayak bastın.
Darağacı düşmandan, kardeşliği sen astın.

Ne zaman ayılacan, akreple oyunundan.
Zehriyle öldürecek, vazgeçer mi huyundan.

Özünle çelişmen ki, nefsine taptığından.
Göçüp giden sevgili, muazzep yaptığından.

Yapma, gel rücu eyle, bildiğimiz yola gir.
Davamız aynı dava; kible aynı Allah bir.

Yüreğimiz bir atsın, acımız ortak olsun.
Sen ben demeyi bırak, aramızı hak bulsun.

İki elim yakanda, hırsına kurban etme.
Bırak dava kazansın, nefse uyup mahvetme.

Derviş Makas

Konuş(ma)

Allah Resûlü(s.a.v.) şöyle buyurdu: "Kim ki bana iki çenesi arasındakine sahip çıkacağına dair garanti verirse, ben de ona cennete gireceğine dair garanti veririm."
Buhârî, Rikâk 23 (6474)

KONUŞ(MA)

Allah vermiş bir kere, ağzan geleni konuş.
Keyfinin kahyası yok; sağı, öleni konuş.

Dün ayrı bugün ayrı, sola dön sağa konuş.
Mühürleme ağzını; tut vara, yoğa konuş.

İki dudak dil için; düşün, taşın, bak konuş.
Yerinde, yeterince, bătıl değil hak konuş.

Derviş Makas

Korkuyorum Allahım

KORKUYORUM ALLAHIM

Korkuyorum Allahım, bilmeden, istemeden.
Kullarından bir kulu, üzmekten, incitmekten.

Korkuyorum Allahım, ürkerek, titreyerek.
Üzülen ben olam, incinen ben; bilerek, isteyerek.

Derviş Makas

Koronavirüs

Yıl ikibinondukuz aylardansa Aralık.
Çin'de çıkan salgınla dara düştü insanlık.

Adı koronavirüs, çok hızlıca bulaşan.
Solunumla yol bulup akciğere ulaşan.

Zorlu tedavi ile hayatları sündüren.
Nefessiz bırakarak canları süründüren.

Ruhu bedenden söken, adeta kanırtarak.
Ölüme ölüm katan, ciğer zarın yırtarak.

Hayli hafife aldık, böyle iken vaziyet.
Tedbirler güzel ancak, riaytse eziyet.

İhmalkarlık gösterdik; bilerek, unutarak.
Salgına su taşıdık, yanlış yolu tutarak.

Her dert için Allah'ın, elbet bir devâsı var.
Sabredip evinde kal, hayat ki eve sığar.

Evinden çıkar iken maskeni tak yüksünme.
Mesafene dikkat et, el sürme ve sürtünme.

Hapşırma sağa sola, siper eyle kolunu.
Zerrecikleri saçma, böylece kes yolunu.

Temizlik imandandır, sık sık ellerin yıka.
Rabbim selamet vere, insanlık düze çıka.

Derviş Makas

Kul Hakkı

Ekmek peynir yer gibi, kul hakkını yiyorsun.
Elin kalbine koyup, müslümanım diyorsun.

Bu nasıl Müslümanlık, teslimiyetin yoktur.
Konu kul hakkı ise, nefse cevazın çoktur.

Allah kulun hakkını, affetmez biliyorsun.
Boş yere tövbe edip, mağfiret diliyorsun.

Önce var git kişiye, ne hak yedin deyiver.
Utanıp sıkılmadan, ona bir bir sayıver.

Dönüp dese ki sana, hoş olsun helal ettim.
O vakit tövbe makbul, Allah der ki affettim.

Ya helallik vermezse, nasıl ödeşeceksin.
Mizanda sevapların haklara düşeceksin.

Şenden sevaplarını, hakkım deyip alacak.
Ödeşmeye yetmezse, cürmü sana kalacak.

Kıldığın nice namaz, oruç, hac heba oldu.
Sevapların bir yana, mizanın günah doldu.

Bak işte iflas budur, Peygamber buyuruyor.
Kul hakkı yiyen müflis, ümmete duyuruyor.

Ölümü yakın iken, Peygamber ulak salmış.
Ashabını toplayıp, son kez helallik almış.

Burdayım işte demiş, kul hakkını tanırım.
Üzerimde hak varken, ölmekten utanırım.

Aklında kalsın diye, koyunu misal vermiş.
Boynuzsuzu hak alır, boynuzlusundan demiş.

Peygamberine bir bak, neden, niçin utanır.
Mahşer gününde seni, hak riayetinden tanır.

Kul hakkı deyip geçme, yanına kalır sanma.
Şeytan ye der ayartır, doymayan nefse kanma.

Derviş Makas

Kur'ân

Evvelemirde "oku!", ilk emri bu kitabın.
Peygamber ve bizleriz, muhatabı hitabın.

Hem "okumak" manası, adını Allah vermiş.
Nice ayetlerinde, bizzat el-Kur'ân demiş.

Okumaktan maksat ki, okuduğun bilmektir.
Manayı kavrayarak, hakkı neyse vermektir.

Böyledir de okunur, kimimizce sırf lafzı.
Manayı gözetmeden, kimi bitirir hıfzı.

Lafzına manasına kimisi var, hiç bakmaz.
Kılıfına hapseder, ağıyar olmaktan bıkmaz.

Kimi hükmün beğenmez, diliyle eğip бүker.
Kimi dili söyletmez, zalimden korkup ürker.

Hem oku, hem de anla, mucibince amel et.
İlet tüm ahkâmını, gel bir de böyle hatmet.

Eğip бүkmeden söyle, Kur'ân'a bırak sözü.
En doğruya iletir, Kur'ân'dır sözün özü.

Derviş Makas

Kusursuz Yaratan

Güle endam veren dalı mı sandın.
Balı lezzetleyen arı mı sandın.
Edip eyleyen var ki Allah'tır.
Kusursuz yaratan gör ki Allah'tır.

Kalbi tutuşturan canan mı sandın.
Acıyı susturan derman mı sandın.
Edip eyleyen var ki Allah'tır.
Kusursuz yaratan gör ki Allah'tır.

Aklı konuşturan izan mı sandın.
Ölçüyü tutturan mizan mı sandın.
Edip eyleyen var ki Allah'tır.
Kusursuz yaratan gör ki Allah'tır.

Kelamı söyleyen dilin mi sandın.
Sûlbünü besleyen belin mi sandın.
Edip eyleyen var ki Allah'tır.
Kusursuz yaratan gör ki Allah'tır.

Yağmuru indiren sema mı sandın.
İnsanı sevdiren sima mı sandın.
Edip eyleyen var ki Allah'tır.
Kusursuz yaratan gör ki Allah'tır.

Başığı olduran hozan mı sandın.
Gazeli solduran hazan mı sandın.
Edip eyleyen var ki Allah'tır.
Kusursuz yaratan gör ki Allah'tır.

Şefkati gösteren ana mı sandın.
Söze tesir veren mana mı sandın.
Edip eyleyen var ki Allah'tır.
Kusursuz yaratan gör ki Allah'tır.

Buram buram kokan ıtır mı sandın.
İmdadına koşan Hızır mı sandın.
Edip eyleyen var ki Allah'tır.
Kusursuz yaratan gör ki Allah'tır.

Hak sözü belleyen Derviş mi sandın.
Bâde nuş eyleyen, ermiş mi sandın.
Edip eyleyen var ki Allah'tır.
Kusursuz yaratan gör ki Allah'tır.

Derviş Makas

Kuşak Farkı

Tanıdığım, bildiğim, mahalleden bir insan.
Nasıl derim, ne derim, af ola sürç-ü lisan.

Bakıyorum anneye, giyim kuşamı bizden.
Yanında gençten kızı, eteği aşkın dizden.

Bir kisve ki daracık, ayakta yüksek topuk.
Ana kız ayrı ayrı, nesil kökünden kopuk.

Kökünden kopan bitki, kuruyup ta soluyor.
Örneği nesle vur bak, sonuç aynı oluyor.

Bu sadece bir misal, sorun haylice derin.
Var nesline sahip çık, yoktur yatacak yerin.

Kastım resim görülsün, ayırtırmam asla.
Mahallemiz bir bizim, söze buradan başla.

Kuşak farkı deme hiç, okuma bana maval.
Nesil elden gidiyor, nereye dek bu minval.

Armut dibine düşer, geçmişte kalan masal.
Yitip giden kuşaklar, yâd elden alır emsal.

Nerede hata yaptık, nesil benzemez bize.
Birlikte mi değiştik, soralım kendimize.

En güzel örnek belli, bırak kitapta kalsın.
Gençtir, akıllanır de, şimdilik heves alsın.

Karakter dediğin ne, hevesle şekillenir.
Yaşken eğilmez ise sonrası müşkillenir.

Derviş Makas

Lût Kavmi Artıkları

Bak yine orta yerde, Lût Kavmi artıkları.
Sapkınlık ne kelime, helaklik yaptıkları.

Bastıkları şu toprak, incinir bu çirkeften.
Çok daha iğrenç gelir, yaptıkları keneften.

Ne pespaye rezillik, neslin yoluna çıkan.
Namus, şeref ne varsa, yerle bir edip yıkan.

Sapkınlık doludizgin, bak ki ne ola sonun.
Gelip seni bulacak, yükselt artık ses tonun.

Derviş Makas

Manaya Yolculuk

Nice hazırlık yaptın, gayri vakit tamamdır.
Azığın kalpte takva, gönlünde ihtimamdır.

İhramlı ne de hoşsun, nereye, niçin geldin.
Manaya yolculuk bu, hudut taşına erdin.

Durup ta seyre koyul, anla nice âlemdir.
Güven içinde var gir, bekleyenin Haremdir.

Harem'de masuniyet, varlık emniyettedir.
Kalplerde de sınır var, hac umre niyettedir.

Mekke bir kutlu şehir, dahası var cennettir.
Kur'ân der emin belde, diyar-ı nübüvvettir.

Mescid-i Haram özel, yüzbinle nasip vardır.
Saf halka, eşsiz namaz, sana ihlasın yâdır.

Kulluğun kıblegâhı, tavaf tavaf râm eder.
Kanmayan yüreklere, Zemzemi ikrâm eder.

Vahye mazhar Nurdağı, heybetlice oku der.
Dosta sığınak Sevr, olmaya gam, korku der.

Arafat irfan dağı, meydan mahşer sanırsın.
Ölüp haşrolmak ne ki, vakfeyle uyanırsın.

Müzelife kurbiyet, vuslata durak olur.
Meşari'l-Haram'da hâl, şuur ve idrak olur.

Mina'da cenk vardır, şeytan hezimettedir.
Kurbanlar burak olur, sıratla hizmettedir.

Safa, Merve bir gayret, geçmişî anımsatır.
Sa'y u Hervele, Zemzem, kurtuluşu anlatır.

Mualla başka âlem, nice dost orda yatar.
Kısacık ziyaretler, asırlık hüznün tutar.

Medine nurlu şehir, Mekke'den beri gel der.
Binbir emek ağırlar, yorulmaz hoşnut eder.

Mescid-i Nebî'ye has, müminler davetlidir.
Kırk vakte kadar namaz, hayli faziletlidir.

Peygamber imamındır, varıp ittibaya dur.
Bire bin namaz ayrı, esas mükafat budur.

Ravza'da tatlı yarış, cenneti duyan gelir.
Beden hırpalansa da, ruhun huzurdan erir.

Saadet dolu hücre, üç dost birlikte yatar.

Selama kalksa elin, yürek yerinden kopar.

Cennetten kuytu Baki', nice yıldızı saklar.
Onbini aşkın ashab, dostlar deyip kucaklar.

Asırlık yara Uhud, kapanmaz taze kanar.
Ayneyn geçidi hala, okçularım der yanar.

Sel' Dağı nöbetinde, düşmanın pusuda der.
Yedi Mescit ve Hendek, şirkle cengini eder.

Kubâ'da gör ki takva, mescit olmuş dillenir.
Kibleteyn Mescidi'nde, tek kible şekillenir.

Derviş Makas

Mazlumun Ahı

Yerde kalmaz bil ki mazlumun ahı.
Engelsiz yükselir ta arşa çıkar.
İhmal eder sanma ulu Allahı.
Zalimi haklar da yüzüstü yıkar.

Derviş Makas

Mehmetçik

Şanıyla Mehmetçik, kınalı kuzu.
Allah der atılır, yaman harp eder.
Gaza Hakk uğruna, vatandır mevzu.
Düşmanla cenk demez, düğüne gider.

Koca yürek vermiş yüce Yaradan,
Vatana fazlaca, cihana yeter.
Havadan, denizden gelse karadan.
Yedi düvel demez payimal eder.

Mazlumun hamisi, zalime aslan.
Ölümü korkutmuş, cesurca kükrer
Kuyruk kısar çakal, siner aç sırtlan.
Bir pençe indirir, tüm yaban ürker.

Nizamı âlemdir, kızıl elması.
Can verir can alır, ülküsün güder.
Vatanın evladı, yiğidin hası.
Ser verir sır vermez, hedefe gider.

Peygamber aşığı, Hakk'a sevdası.
Mukaddesat için diş, tırnak söker.
Sarsılmaz imanı, dinmez sedası.
Bayrağa renk veren kanını döker.

Derviş Makas

Meşveret

“Onların işleri aralarında danışma iledir.”
(Şûrâ Suresi, 38. Ayet)

Akıl akıldan üstün, danışıp öyle iş tut.
Meşveret Hakk’tan emir, ne ihmal et ne unut.

Her ne iş ki tutarsan, meşveret et, us danış.
Senden artık bilen sor, zahmet et, bulup tanış.

Akıldâne söz derim, yarı yolda kalmazsın.
Meşveretle iş tut bak, asla pişman olmazsın.

Aksi yönde yürü git, danışıp kafa yorma.
Farkın ne ki hayvandan, kimseye akıl sorma.

Derviş Makas

Muhabbetullah

Derdi veren Allahım, devası dahi sende.
Merhamet senin şanın, hata kusur hep bende.

Kulluğum kırık dökük, tatsız tuzsuz niyazım.
Mâsivâ ayak bağı, içim oyar her hazım.

Şükürsüzlük hem halim, nankörlüğüm cabası.
Senden sana sığındım, budur gönlüm çabası.

Lutfeyle değmesem de, derdimi berhevâ et.
Devasını bağışla, muhabbetini lütfet.

Dilime yâdın düşsün, gönlüm divane olsun.
Erisin tüm benliğim, ruhum tecelli dolsun.

Sevgine gark olayım, ilik ilik kanayım.
Pervane kesileyim, nurun içre yanayım.

Derviş Makas

Müfteri

Pâk alınlara, çaldığın kara.
Zehirli ısırık, ölümcül yara.
Natıkan tükene, dilin dolana.
Aklın kaybola, zihnini bulana.

İtibar cellâdı, çatallı dilin.
İftira zehirin, ağudan kinin.
Düzenin bozula, yuvan yıkıla.
Huzurun kalmaya, ruhun sıkıla.

Attığın çamur, duvarda izi.
Dumanı zahir, ateştir gizi.
Ömrün tükene, nefesin bite.
Nasibin kesile, nesebin yite.

Nâmın müfteri, iblisten lâin.
İlâhın nefis, yürekten hâin.
Dünyanın karara, varlığın bata.
Ahretin mahvola, azabın arta.

Derviş Makas

Münkir

Yaradan yok dersin, sapar gidersin.
Akılda kıtlığın, darlığın bilsen.
Doğa der durursun, tapar gidersin.
Körlüğün sermayen, varlığın bilsen.

Hakikat aşikâr, siner gidersin.
İnkârın boynunda urganın bilsen.
Bekle gör, pek yakın, yiter gidersin.
Cehennem azaptan yorganın bilsen.

Derviş Makas

Nefis Muhasebesi

Ey nefsim durma, haydi suâl et!
Kârda mısın, yoksa zararda mısın?
Âkibetü encâm nicedir, muhasebe et!
Söyle, Allah için ne yaptın bu gün?

Farzı var, vacibi var; eda ettin mi?
Sünnet-i seniyyeyi hem gözettin mi?
Kulluğunla Allah'ı hoşnut ettin mi?
Söyle, Allah için ne yaptın bu gün?

Riyadan, süma'dan kaçınabildin mi?
Kullukta ihlâsı takınabıldın mi?
Tevhidi bozmaktan sakınabildin mi?
Söyle, Allah için ne yaptın bu gün?

Haramı, mekruhu ihlal ettin mi?
Üstüne üstelik ısrar ettin mi?
Hududullâhı aşır firar ettin mi?
Söyle, Allah için ne yaptın bu gün?

Afeti çok diline, sahip çıktın mı?
Kem sözle incitip gönül yıktın mı?
Batıl söze dalıp haktan bıktın mı?
Söyle, Allah için ne yaptın bu gün?

Kul hakkı yemeden durabildin mi?
Hakkını yediğine varabildin mi?
Tez elden helallik alabildin mi?
Söyle, Allah için ne yaptın bu gün?

Pişman olup günaha hüzlendin mi?
Göz yaşı döküp te hem inledin mi?
Tevbe ve istiğfarla temizlendin mi?
Söyle, Allah için ne yaptın bu gün?

Derviş derki gayri söz yetişmez mi?
Hesaba hünerin hiç pekişmez mi?
Yevmü'l-hisap bir kez aklan düşmez mi?
Söyle, Allah için ne yaptın bu gün?

Derviş Makas

Neye Yararsın?

Kalemle yazmayı öğreten Allah.
İlme talip değil isen neye yararsın?
Yemin der kaleme, dahi satıra.
Okuyup yazmazsan neye yararsın?

Kitapta ilk emir, oku der niçin?
Cahil kalır isen neye yararsın?
Belleme isterse, talimdir işin.
İlimden mahrumsan neye yararsın?

Bileni bilmeyene eşit saymamış.
Bildiğin yok ise neye yararsın?
Allah'tan hakkıyla âlimler korkar.
Bilip korkmaz isen neye yararsın?

Ya öğrenen ol, ya da öğreten...
Dinleyen olmazsan neye yararsın?
Dördüncü olma, helak olursun.
Sayımdan çıkarsan neye yararsın?

Koymuş mu Allah, ilme nihayet.
Çok şey bildim dersin, neye yararsın?
Bir çeşit ilimdir, lâedri demek.
Bilmem demez isen neye yararsın?

Ağaçlar kalem, denizler mürekkep.
Mîsal niçin dersin neye yararsın?
Allah'ın ilmini, yazsalar bitmez.
Rabbini bilmezsen neye yararsın?

Kitap yüklü merkep darb-ı meseldir.
Bilip yapmaz isen neye yararsın?
Faydasız ilimden Allah'a sığın.
Boş, abes bilersen neye yararsın?

Derviş Makas

Orta Yerde Terslik

ORTA YERDE TERSLİK

Orta yerde terslik, şaşan ben miyim?
Cümle haddin bilmiş, aşan ben miyim?

Erlik dünkü yerde, kaypak ben miyim?
Zıtlar sarmaş dolaş, ahmak ben miyim?

Hainlik revaçta, tutan ben miyim?
Şaytanın dilsizi, susan ben miyim?

Kutlu yol besbelli, sapan ben miyim?
Dava kadim dava, satan ben miyim?

Ölçü Kur'an, sünnet, kopan ben miyim?
İhtiraslar mabut, tapan ben miyim?

Derviş Makas

Öğüt

Ardında hoş seda bırakmaya bak.
Şu üç günlük dünya öğütür bizi.
İyiler yolun tut, sen de iz bırak.
Sıratı hak amel yürütür bizi.

Öğüde kulak ver, müstağni kalma.
Nice has bahçede gezdirir bizi.
Lakırdıdan vazgeç, boş söze dalma.
Yarın mihnet olur, bezdirir bizi.

Hayatın Kur'ân kıl, sünnete sarıl.
Necat ehlin eyler, sevdirebilir bizi.
Hurafeden arın, bidatten sıyrıl.
Dalalette koyar, yerdirebilir bizi.

İmanda sebat et, kulluktan cayma.
Menzil Hakk rızası, vardır bizi.
Şeytanı düşman bil, nefesine uyma.
Heva, heves, iğva kandırır bizi.

Kelamın hoş söyle, cedeli terket.
Baldan içre sözler, avutur bizi.
Hor görme kimseyi, kıymetin farket.
Sevgiden yoksunluk soğutur bizi.

Helalinden kazan, harama sarkma.
Keyfe kâfi gelir, yaşatır bizi.
Nimete şükreyle, küfrana kalkma.
Yokluk azap olur, kuşatır bizi.

Sözünün eri ol, vadini bozma.
Kavli senet kılmak, güldürür bizi.
Hilekârlık etme, kör kuyu kazma.
Kalleşlik yaşatmaz, öldürür bizi.

Gıpta eyle lakin, kem nazar etme.
Takdir Allah'ındır, gözetir bizi.
Hasetten uzak dur, art niyet gütme.
İçin için yakar, gebertir bizi.

Halim selim davran, kaskatı olma.
Yürekte yufkalık, öldürür bizi.
Öfkeni dizginle, gayz ile dolma.
Hoyrat rüzgar kırar, soldurur bizi.

Merhameti kuşan, duyarsız kalma.
Sarıp sarmalamak, dindirir bizi.
Zalimlik eyleme, azıya alma.
Hakk'tan sille gelir, indirir bizi.

Büyüğe saygı duy, incitip kırma.
Tazime layıktır, övdürür bizi.

Küçüğü horlama, bir fiske vurma.
Zebani eliyle dövdürür bizi.

Musibete sabret, isyana kaçma.
Belalar kor ateş, pişirir bizi.
Umudun yitirme, azmini saçma.
Ye'se yelken yapar, şişirir bizi.

Vatana kurban ol, yâda çiğnetme.
Şehadet şerbettir, kandırır bizi.
Düşmana acıma, dostu inletme.
Fırsatını kollar, yandırır bizi.

Derviş hak söz söyle, gayri uzatma.
Cana minnet lakin, yordurur bizi
Sözü ihmal etme, batılı katma.
Hesap günü gelir, sordurur bizi.

Derviş Makas

Ölüm

Şayımı var takvimin, ölüme yaprak yaprak.
Ölümlle gün tükenir, âkibet kara toprak.

Ölüm dünden yakın, sanma ki ırak ölüm.
Niceler göçüp gitti, bir maziye bak gülüm.

Tadacaktır her nefis, ölümün de tadı var.
Acı-tatlı kim bilir, bunun da miadı var.

Ölüm korkulası şey, sil zihninden nisyânı.
Korku nedir bilirsen, terk et cümle isyanı.

Kimine korkulası, kimi korkmaz ölümden.
Hakk râzı değil ise, korkulası o yüzden.

Bir vuslattır ölüm, yok bize korku keder.
Şeb-i arûs sayarız, ölüm bize ne eder.

Ölmeden önce ölür, ölüme öykünürüz.
Sürgünümüz bites, hayattan yüksünürüz.

Derviş Makas

Ömür Dediğın

Söz pîr-i fânîden; ömür dediğın.
Geldik, gidiyoruz, hepsi bu kadar.
Nasip sırf giydiğın, içip yediğın.
Bildik, gidiyoruz, hepsi bu kadar.

Derviş Makas

Pahası Yok Canın

Hakk nefesi her can, kastedip kıyma.
Var Hâbil ol ey can, Kâbil'e uyma.
Elin tut, öfken yut, gözün karartma.
Pahası yok canın, beyhude tartma.

Derviş Makas

Pişmanım şimdi

Delice çağladım, aktım bir zaman.
Gençliği harladım, yaktım bir zaman.
Arkamı döndüm, baktım bir zaman.
Tükenmiş yıllarım, elden ne çare.
Pişmanım şimdi, yürek bin pare.

Yaşım kırk dedi, yorulдум artık.
Mecrama kavuştum, duruldum artık.
Yüreğim tutuştu, kavruldum artık.
Tükenmiş yıllarım, elden ne çare.
Pişmanım şimdi, yürek bin pare.

Özümde kaynadım, haşlandım gayrı.
Meyveye durdum, aşlandım gayrı.
Saçlarım ağardı, yaşlandım gayrı.
Tükenmiş yıllarım, elden ne çare.
Pişmanım şimdi, yürek bin pare.

Tövbeler ederim, af olam mı ki.
Kirlerim yuyarım, saf olam mı ki.
Şefaaf dilerim, laf olam mı ki.
Tükenmiş yıllarım, elden ne çare.
Pişman şimdi, yürek bin pare.

Derviş Makas

Reddiye

"Kur'an'da ne küfürler var, Allah dili bu olamaz, bu sözler peygambere aittir..."
hezeyanına reddiyemdir.

Hay eşek arısı dilini soksun.
Kur'an'a, Resûle saygın kalmamış.
Edep ilmin süsü, sen buna toksun.
Ağzan gelen dersin, arın kalmamış.

Zenîm demez Allah, peygamber dermiş(!)
Nasıl dersin bunu, aklın kalmamış.
Aç lügata sen bak, kaç mana vermiş.
Niyetin tahrif mi, saklın kalmamış.

Mana, lafız münzel ümmet böyle der.
Müsteşrikçe söz de, fikrin kalmamış.
Manayı tepele, lafzı yere ser.
Kelâmullah bitsin, derdin kalmamış.

Derviş Makas

Sabır

SABIR

Sabır ki tahammüldür, belayla sınanırsın.
İlk sadme sertçe gelir, gücün bitti sanırsın.

Acıdan sarsılırsın, bütün dünyanın kararır.
Öfken dipten depreşir, deniz gibi kabarır.

Şimdi sınav vaktidir, tahammülünü göster.
Peygamber öğüt verir, sabrı bu anda ister.

Bu anda sabrı başar, acıya göğsünü ger.
Lahavle'yi sık oku, öfkeni gemleyiver.

Kötü sözü sarfetme, isyan tutumdan sakın.
Allah'ın takdiri de, mümince tavır takın.

Bu tavrı başardın mı, mükafatın hesapsız.
Bela artık sarsamaz, kopup gelsin apansız.

Allah'ın ismi sebûr, sabredeni pek sever.
Karşılığı cennet der, Peygamber sabrı över.

Bir de şunu unutma, sabırla yardım dile.
Allah sabredenledir, gayrı ne gam ne çile.

Hepsi bu kadar değil, henüz sabır bitmedi.
Tamamını sen oku, gayri sözüm yetmedi.

Sabrın çeşitleri var, ben ilkinden bahsettim.
Diğerlerini sen say, farzet ki sual ettim.

Derviş Makas

Sadelik

Görkem, heybet, ihtişam bunlarla sinanırsın.
Yer yer aczin unutup kâdir sensin sanırsın.

Her şeyi veren Allah, cakayı sen satarsın.
Nerde onca haşmetli, kime kafa tutarsın.

Bir öğüt ister isen, güzel bir misalim var.
Ay bacayı aşınca, fayda etmez ahu zar.

Sadelik imandandır, ilkin tatlıca gelmez.
Halâvetini al gör, gayrı tadından yenmez.

Lüks, şatafat, gösteriş zehirli bal, bilmezsın.
Damağın tatlansa da, zehri sindiremezsın.

Derviş Makas

Sahte Şeyh ve Sahtekâr

Tut ki sahte bal yedin, her bal kötü mü dersin.
Çıkmış belli sahte şeyh, şeyhler deyip söversin.

Havsalan belki almaz, başka bir misal gelsin.
Açık açık söylerim, en kıt akıllı bilsin.

Bir sepet elma elde, varsın biri çürüsün.
Tüm sepet çürük diyen, cehenneme yürüsün

Yaptığın tam da budur, çürük sağlam karıştır.
Sahte şeyhten farkın ne, tek kisveniz ayrıştır.

Bilirim hıncın dine, erce açık etmezsin.
Sahtekâr sizden çıksa, aynı tavrı gütmezsin.

Aldatan bizden değil, başkaca bir söz etmem.
Dinimden olsun sözde, ayrıcalık gözetmem.

Derviş Makas

Sakin İncitme

Kem söz içten yaralar, iz bırakır silmek zor.
Hoyratça bir bakış mı, ta derinde ateş, kor.
Kelamın hakkını ver, sözü sakın incitme.
Gönülden bakmayı bil, gözü sakın incitme.

Can ki nelerden acır, binbir eza ve zahmet.
Beden bir şekil yaşar, gönle kopar kıyamet.
Tatlıdır kendinden bil, canı sakın incitme.
Bir kez yıkılmasın gör, gönlü sakın incitme.

Derviş Makas

Saklambaç

Dün vardın,
Yıllara sari beklenti ve umutlarınla.
Tırnağınla kazısıya hayatı,
Çelik gibi azminle.
Çatlarcasına,
Dolu dizgin koşturan,
Dahası dahası diye,
Dur durak bilmez ihtiraslarınla.
Ve bu gün yoksun işte.
Sabun köpüğündenmiş hayat,
Sönüverdi aniden.
Akıp gitti birden,
Teneşir paklamasıyla.
Ne dersin,
Sence de öyle değil mi?
Bir saklambaç hayat,
Fark şu ki,
Sobelemesiz.

Derviş Makas

Salgın

SALGIN

Salgın,
Kırılğan bünyenin yaprak dökümü.
İnsanlıkla yaşıt ölümcül varlık.
Hiç gelmedi sonu, gelmeyecek.
Akıp dururken zaman mecrasında,
Kabuk değıştirip hep var oldu ustaca.
İhtiraş, şehvet, tamah rolüyle,
Riyakârlik urbasıyla, kibir oyunuyla,
Zulümle, ihanetle perde dedi daim,
Salgın hep vardı aramızda,
Günaha dadanan tutkulardan,
Ruh sündüren düşlerden ölümcüllüğüyle.
Salgın hep vardı aramızda,
İffete musallat çapkınlığıyla,
Fitrata tebelleş sapkınlığıyla.
Ve salgın hep olacak,
Nefis durdukça.

Derviş Makas

Sanal Âlem(!)

Âlem sanal, suç gerçek, ne cüret işliyorsun.
Kayıt, kuyut yok sanki saldırıp dişliyorsun.

İsim, hesap, rol sahte, neden, niçin sinersin.
Hakaret, küfür, kem söz, insanlığın silersin.

Namus, şeref ve onur, ne varsa yaralarsın.
Zahmetli araştırmak, çok kolay karalarsın.

Aslı astarı var mı, sormadan tıkla gitsin.
İtibara cellât ol, sallandır ömrü bitsin.

Yedik içtik de paylaş, bolca beğeni bekle.
Hiçbir sınır gözetme, arkadaş de var ekle.

Dost edin, gizli yazış, iffet kenarda kalsın.
Yetmedi ara, görüş, göz de harama dalsın.

Şarıl, sarmala, dolaş, boydan resimlerin koy.
Özel diye şey mi var, göz önünde ye iç doy.

Canım, cicim, aşkım de, eve sakın bırakma.
Aşk ta senin, hayat ta, sonu kafaya takma.

Riya, gösteriş neymiş, imkânın bol, yarışdır.
Dedikodu, gıybet et, magazin de karıştır.

Doğru yanlış ayırma, ne araştır ne de sor.
Bidat, hurafe, bâtil, kim bulacak hayli zor.

Bilirsen derim sana, Allah her şeyi bilir.
Sanal, gerçek ayırmaz, Melek kayda geçirir.

Derviş Makas

Sarıkamış

Yastığım kardır,
Yorganım kar...
Yatağım Sarıkamış.
Üşüdüm vatan için,
Dondum ki Allah için,
Kar suyu var guslümde,
Naaşım melek yıkamış.
Kefenim kardır,
Tabutum kar...
Mezarım Sarıkamış.
Bitmemişken bak duam,
Dudakta yarım kalmış.

Derviş Makas

Sarıkamış Harekâtı (*)

Namı Doksan Üç Harbi, sonuç bize hezimet.
Vatan topraklarımız, Rus elinde ganimet.

Sadece bir cihetten, kaybedilen dört sancak.
Batum, Artvin, Ardahan; Karsımız esir ancak.

Kanayan yaramızdır, doğudan eksik vatan.
Otuz altı yıl olmuş, tez kahrolsun unutan.

Yıl bin dokuz yüz on dört, yirmi iki Aralık.
Gayrı verilmiş emir; ya ölüm ya da varlık...

Günkü namus günüdür, yola çıksın ordumuz.
Esaretten kurtulsun, özgür kalsın yurdumuz.

Hedef ki Sarıkamış, Kars, Artvin ve Ardahan.
Dört koldan kuşatılsın, gafletteyken düşman.

Hazırlıklar bitmeden, ordumuz revân yola.
Azık, erzak yetersiz; noksanmış tüfek, pala.

Yaz kisvesiyle asker, yoktur kışlık kıyafet.
Soğuk tene giyilmiş, yoksulluk başka âfet.

Lakin ordu yürüyor, mehmetçik hayli metin.
Aşılmakta sarp dağlar, iklim moskoftan çetin.

Vatan aşkı, şehadet; kalpte iman kuvvet, fer
Bardız Geçidi'ne dek, ordumuz hep muzaffer.

Sonra üst üste hata, ramak varken bozguna.
Yenilmişiz düşmana, talih gülmüş kuzguna.

Top, tüfek ele geçmiş, binlerle asker esir.
Sayısızca yaralı, sağlamlar mütessir.

Ordumuz ricat demiş, artık düşman karakış.
Ölümlerden ölüm seç, mehmetçiğe yok çıkış.

İlklere işleyen, zalim bir zemheri var.
Dinmek bilmez fırtına, aralıksız yağan kar.

Açlık bir yana dursun, kar altında nice can.
Sırılsıklam, titriyor, damarında soğuk kan.

Donmakta koca ordu, serilmiş yağız yere.
Ölüm rengini çalmış, mosmor olmuş yüzlere.

Koyun koyuna canlar, sırt sırtadır bedenler.
Birbirinden ısınır, buz kesmesin sırf tenler.

Düşmandan insafsız, fırsat vermemiş ayaz.

Eller tetikte kalmış, dudakta donmuş niyaz.

Onbinlerce mehmetçik, kardelenler misali.
Boy vermeden kırılmış, tarihte yok emsali.

Naaşları kar altında, mezarsız şehitlerin.
Dağ, taş, bayır makberi kefensiz yiğitlerin.

Mevsim bahar deyince, erimiş iken karlar.
Rusu bile kahretmiş; kurttan, kuştan kalanlar.

Cesetten geçilmiyor, etraf kıyamet yeri.
Kabirler alt-üst olmuş, sanki çıkmışlar geri.

Bu ne büyük felaket, defin düşman elinden.
Kiblesiz çukurlarda, toprağı katilinden.

Yem olmuş nice ceset, toplanmış bir araya.
Defnedilmiş topluca, dağ başında ücraya.

Yolu düşmez kimsenin, menziline giderken.
Durup da nazar etsin, kıyısından geçerken.

Allāhuekber ağlar, bağına koyduğuna.
Soğanlı hep yas tutar, bakma dağ olduğuna.

Ne zirve Kızılçubuk, hâlâ kanar yarası.
Beyazlar giyinse de, hüznü matem karası.

Tarih bu deyip geçme, ders çıkar hatalardan.
Düşmanı küçümseme, ibret al atalardan.

Hepsi bu kadar sanma, felaketten bilinen.
Neler var nisyana terk, yahut kasten silinen.

Nice ana-babalar, nice dullar, balalar.
Acılara gark olmuş, neye yarar çabalar.

Onlara hergün ölüm, adıyla Sarıkamış.
Çileleri ne yaman, bahtlarıysa karakış.

Dönmeyen ya bir oğul, bir baba yahut bir eş.
Hepsi donup kalmışken, niye doğar ki güneş.

Hakları ödenir mi, ölüme gülenlerin.
Vatan, bayrak uğruna donarak ölenlerin.

Ciğlerimiz kurusun, unutursak onları.
Çıkarsa aklımızdan, bu kahreden sonları.

Şimdi fatiha vakti, okuyuver gönülden.
Minnetler şühedâya, yürekten, canu dilden.

(*) 93 Harbi/Osmanlı-Rus Savaşı(1877-1878)
sonucu kaybedilen Batum, Sarıkamış, Kars, Artvin ve Ardahan'ı geri almak için Osmanlı ordusunun I. Dünya Savaşı sırasında etin kış şartlarında Ruslara karşı Kafkas Cephesinde başlattığı, 22 Aralık 1914 - 6 Ocak 1915 tarihleri arasında gerçekleşen ve 30 binin üzerinde askerimizin; bir kısmının çarpışarak ve önemli bir kısmının da donarak şehit olmasıyla sonuçlanan Sarıkamış Harekâtı'nın 106. yıl dönümü münasebetiyle başta bu harekâтта vatan için fedây-ı can edenler olmak üzere cümle şehitlerimize ve şehit yakınlarına ithafımdır.

Derviş Makas

Serencâm

Vademiz tükenir, ne gelir elden.
Kapımız çalınır, can çıkar tenden.
İpekten, atlastan soyarlar bizi.
Teneşir üstüne koyarlar bizi.

Suyumuz ısınır, ılınır birden.
Cüssemiz paklanır, arınır kirden.
Guslümüz aldırır, yuyarlar bizi.
Gassalin elinde sayarlar bizi.

Salamız okunur erkenden, tezden.
Kisvemiz biçilir arşınla bezden.
Kefen libasına sararlar bizi.
Daracık tabuta koyarlar bizi.

Duyanımız gelir akraba, elden.
Duamız okunur gönülden, dilden.
Cümle nazarlara sunarlar bizi.
İbret-i âlem der, anarlar bizi.

Haktan söz açılır gizli, zahirden
Helallik dilenir evvel, ahirden.
Musalla üstünde sorarlar bizi.
Toprağın altına koyarlar bizi.

Sualimiz gelir Münker, Nekirden.
Ukbâmız görünür elhak kabirden.
Mahşerde divanda tutarlar bizi.
Mizanda amelden tartarlar bizi.

Hesabımız biter, belki kolaydan.
Yüzümüz ağarır, ak olur aydan.
Cennette köşklere koyarlar bizi.
Cemalullah ehlin sayarlar bizi.

Sevabımız gider, haklara boldan.
Defterimiz gelir, arkadan, soldan.
Yüzüstü yerlere yıkarlar bizi.
Ateşten azapta yakarlar bizi.

Derviş Makas

Son Pişmanlık

Geriyeye dön de bir bak, nice hataların var.
Telafi etmen gerek, belki de zamanın dar.

Yediğın nice haklar, ettiğın nice kem söz.
Zehirli oktan beter, kullandığın bir çift göz.

Ya kırıp döktüklerin, alaycı bakışların.
Öfke kusan nöbetler, zalimce çıkışların.

Dahası var elbet, henüz kulluk demedik.
Helalle yetinip te hiç mi haram yemedik.

Namaz sonraki iş, hac beklesin şimdilik.
Zekât ta nerden çıktı, kahrolası cimrilik.

Mecal yoktur oruca, fidye iyi kaçamak.
O bile ağır gelir, inkâra kalır ramak.

Hapsini saydım sanma, fazlasını diyemem.
Yüzüm kızarır elbet, utanıp söyleyemem.

Maksadım bu değildir, kusurlarını saydım.
Dileğim öğütse de, düşünüp duraksadım.

Saadetin isterim, ateşte yanmayasın.
Hevâ heves koşturup, Şeytana kanmayasın.

Yine de fırsatın var, vakit geçmiş sayılmaz.
Can boğaza gelmeden, nicesi var ayılmaz.

Nicesi sona kaldı, bunun için bin pişman.
Son pişmanlık bilirsın... Seni kılar perişan.

Derviş Makas

Söyle Ne İçin

Verirken sağ elle, solun görmesin.
Hayırda gösteriş söyle ne için?
Hâlık elbet bilir, balık bilmesin.
Denizi köpürtmek söyle ne için?

Hayrın yarıştıрма, hayırda yarış.
Övülmek arzusu söyle ne için?
İncitmeden verip, meçhule karış.
Görünmek hevesi söyle ne için?

Varlığın Allah'tan, pay edip üleş.
Minnete durursun, söyle ne için?
Nefis zor pehlivan, azimle güreş.
Hayredip yenilmek söyle ne için?

Çoğu veren maldan, azıcık candan.
Şayıp ta fahretmek, söyle ne için?
İhlâssız nice çok, hafiftir azdan.
Kefem ağır demek, söyle ne için?

Zengin olan Allah, kulları fakir.
Kendin bir şey sanmak söyle ne için?
Alan makbul bazen, veren hor hakir.
Üstünlük taslamak söyle ne için?

Derviş Makas

Söz Ahlakı

SÖZ AHLAKI

Nasihat ister misin? Kısa konuş, uzun sus!
Sayılı nefesleri tüketme sen lüzumsuz.

“Söz gümüş sükût altın” mihenktir, biline.
İki dudak niçindir, sahip çık sen diline.

İki düşün bir konuş, her daim sonu gözet.
Kavl-i leyyin emrinde gönül alıcı söz et.

Söz büyüğe sus küçüğe yakışır, haddin bilesin.
Kim söylerse söylesin sözünü kesmeyesin.

Yüksek tonla söyleme, buyurgan sözü terk et.
Sözün de büyüğü var, yüksünmeyip fark et.

Muhatabın halini gözetip sözü sarf et.
Tane tane konuşup zihnine sözü nakşet.

Sözün en güzelini seçerek kelam eyle.
Kem sözü duymazdan gel, edene selam eyle.

Rahmet dilini kullan, söze nefreti katma.
“Dilin kemiği yoktur”, sözü yabana atma.

Her sözü hakça söyle, bir de yerli yerince...
Ben dahi haddim bilem, söz ettim yeterince.

Derviş Makas

Şeydâ Bûlbûl

Kulak ver sesine şeydâ bûlbûlün.
Nice nağmesinde dert, hicrân vardır.
Meftûnu, mecnûnu bir gonca gülün.
Duy ki ötüşünde gam, figân vardır.

Vuslatına şakır gülün, gülzârın
Yanık feryadında intizâr vardır.
Yeğnidir cümlesi bin ahu zârın.
Değil mi sesinde, aşk-ı yâr vardır.

Derviş Makas

Şuarâmız

Şözcükleri inletip mânâ adına.
İmbikten süzmüşler tüm dizeleri.
Yadigâr kalsın deyip ahfâdına.
Bırakıp gitmişler şiirleri, vecizeleri.

Derviş Makas

Şühedâya Rahmet

Bu yol ki Hakk yoludur, inanarak seçtiler.
Aziz vatan uğruna, canu serden geçtiler.
Bal şerbet içen gibi, şehadeti içtiler.
Allahım şühedâyâ gani gani rahmet et!
Vatan düşmanlarını perişan edip kahret!

Şehitler ölmez elbet, vatan dahi bölünmez.
Bayrak gönderden inmez, ezanlar dinmez.
Gökkubbe çökmedikçe, bu yazgı hiç silinmez.
Allahım şühedâyâ gani gani rahmet et!
Vatan düşmanlarını perişan edip kahret!

Yürekte kor ateş, sağ olsun vatan deriz.
Peygamberimiz etmiş, biz de gıpta ederiz.
Pek yüce bir mertebe, hep şehadet dileriz.
Allahım şühedâyâ gani gani rahmet et!
Vatan düşmanlarını perişan edip kahret!

İki semavî sonuç; gazâ ve de şehâdet.
Her kula nasip değil, talip olana elbet...
Şühedâyâ minnettar, bu millet ilelebet.
Allahım şühedâyâ gani gani rahmet et!
Vatan düşmanlarını perişan edip kahret!

En tatlısı canımız, yola yolcuya fedâ...
Allahım düşürmesin, bizi bunlardan cüdâ.
Biz ki râzıyız sizden, râzı olsun hem Hüdâ.
Allahım şühedâyâ gani gani rahmet et!
Vatan düşmanlarını perişan edip kahret!

Derviş Makas

Takvim

Dert mi ki kar kış.
Varsın buz kessin zemheri.
İliklerim çekilsin.
Soğuk ısırsın tenimi.
Sildimse takvimden.
Yürek donduran kara şubatı.
Boncuk boncuk terlettiğinden.
Allah erini.
Ağı sanı batası mayısa.
Öfke demliyorsam yıl be yıl.
Tiryaki tutkusuyla.
Zeybeğē ihanetinden.
Sevmediyse oldum olası.
Kızıla çalan eylölü.
Hazandan öte diye.
Bu yüzden takvimim.
Dokuz aydır sadece.

Derviş Makas

Tazarru

İmanla, ihlâsla yaşat sen bizi.
Sabırla, sebatla kuşat sen bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

Kuranla, sünnetle emsal kıl bizi.
İlimle, irfanla efdal kıl bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

Abdestle namazla nurlandır bizi.
Duayla niyazla kutlandır bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

Zekâtla, öşürle tamam et bizi.
Oruçla, iftarla itmam et bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

Hac ile beytinde buluştur bizi.
Cihadla zirveye kavuştur bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

Kurbanla takvaya nail et bizi.
Taatile cennete dâhil et bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

Edeple, hayâyla tezyin et bizi.
Fahşadan, fuhuştan emin et bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

Helal mubah ile yetindir bizi.
Haramdan mekruhtan tiksindir bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

Günahtan isyandan sakındır bizi.
İstiğfar tövbeyle yakındır bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

İnayet, imdatla hıfzet sen bizi.
Mâğfiret, rahmetle affet sen bizi.
Kul eyle rızana erdir Allahım.
Nefsimiz bizlere yerdir Allahım.

Derviş Makas

Tekbîr

Sevincim, huzurum, hazzımdan haber.
Gönlümün bam teli Allahu ekber.

Ezanım, namazım, zikrimden eser.
Dinimin sancağı Allahu ekber.

Kalkanım, miğferim, korkumdan siper.
Cengimin mehteri Allahu ekber.

Kıyamım, kılıncım, Rabbimden zafer.
Ordumun gülbangı Allahu ekber.

Pusulam, mihverim, Mevlâmdan rehber.
Sıdkımın yıldızı, Allahu ekber.

Derviş Makas

Tez Allah'a Şükreyle

Hem ışık, hem nur O, gören göz vermedi mi?
Kelâmından bir eser, dönen dil vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

İşiten kulağın var, yanak, yüz vermedi mi?
Koku alan burnun var, hilal kaş vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

Boy pos yerli yerinde, hoş endam vermedi mi?
Bilene eşsiz ziynet; saç, kâkül vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

Tutuyor, yürüyorsun; el, ayak vermedi mi?
Eğilip kalkıyorsun; kas, mafsâl vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

Kesiyor, çiğniyorsun, inci diş vermedi mi?
Nice tadı ayıran, bir damak vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

Dizmeden lokma yutan, bir yutak vermedi mi?
Bulanmadan sindiren, bir mide vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

Nefes nefes soluyan, akciğer vermedi mi?
Kanı toplar pompalar, yürek, kalp vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

Ne güzel kılavuzdur, akıl, us vermedi mi?
Sınırsızca belleyen, bir zihin vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

Çalışan onca uzuv, tastamam vermedi mi?
Asıl seni sen yapan, nefis, ruh vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

Gizli açık nimetler, hepsinden vermedi mi?
Emren musahhar diye, lütfundan vermedi mi?
Sayısız nimet vermiş, var birazcık fikreyle.
Hala davranmıyorsun, tez Allah'a şükreyle.

Derviş Makas

Tıynet

Kibleye kığın dön, kutsalda tepin.
Türünden, cinsinden biliriz seni.
Altın olsa palan, malum tıynetin.
Huyundan, suyundan biliriz seni.

Kur'ân'a ğifte at, ezana anır.
Nalından, mihından biliriz seni.
Hoşaf meselindir, erbabı tanır.
Yeminden, yalından biliriz seni.

Derviş Makas

Toprak ve İnsan

Ŗu toprağa bir bak ki; gül biter, diken biter.
Emek verirsin ekin, vermezsın ayırık biter.
Farkı ne ki insanın; dost biter, düşman biter.
Emek verirsın âdem, vermezsın ifrit biter.

Ŗu toprağa bir bak ki; tatlı biter, acı biter.
Emek verirsın lezzet, vermezsın ağu biter.
Farkı ne ki insanın; deva biter, dert biter.
Emek verirsın derman, vermezsın zehir biter.

Ŗu toprağa bir bak ki; çok biter, az biter.
Emek verirsın bolca, vermezsın kıtca biter.
Farkı ne ki insanın; var biter, yok biter.
Emek verirsın azık, vermezsın yazık biter.

Derviş Makas

Töre ve Kızıl Elma

Vakit Cuma, asırlık cenk.
Giyin kuşan, minbere çık.
Bir töre ki, zafere denk.
Hakkını ver, düşmanı yık.

Ne eşsiz an, kılıç, sancak.
Hitabın yap, kıyama kalk.
Kızıl elma Aksâ artık.
Ayasofya kurtuldu bak.

(*) Ayasofya'da 86 yıl aradan sonra kılınan ilk Cuma namazı anısına

Derviş Makas

Umurumda mı?

İnsan ol, haddin bil, çizginden çıkma.
Dilin, ırkın, rengin umurumda mı?
Can yakma, incitme, yakıp ta yıkma.
Meşrebin, mezhebin umurumda mı?

Hor görme, dışlama, öteki sayma.
Düşüncen, felsefen umurumda mı?
Ayırma, kayırma, sözünden cayma.
Tuttuğun, kıldığın umurumda mı?

Gülümse, selamla, hal ve hatır sor.
Kazancın, sermayen umurumda mı?
Hoş geçin, hoş söyle, görüp hayra yor.
Makamın, mansıbın umurumda mı?

Öfken yut, kabarma, köpürüp taşma.
Boyun, posun, cüssen umurumda mı?
Adam ol, yiğit ol, zulme bulaşma.
Soyun, sopun, ceddin umurumda mı?

Dilin tut, küfretme, sövüp te sayma.
Aklın, fikrin, bilgin umurumda mı?
Gönül yap, hoşnut et, her sözü duyma.
Yaşın, başın, işin umurumda mı?

Gayret et, çabala, tembellik etme.
Sebebin, bahanen, umurumda mı?
Hak yeme, sömürme, ziyana gitme.
Yediğin, içtiğin umurumda mı?

Derviş Makas

Uydurulmuş Din (!)

Başına Kur'ân'ı koy, hayâsızca var uydur.
Kur'an İslam'ı olsun, de ki gerçek din budur.

“Uydurulmuş din” deyip, tahrife dur hak dini.
Uyduran sensin gerçek; akıt, kus zehri kini.

Hadisler uydurma de, tümünden at bir kenara.
Sıra Kur'ân'a gelsin, ona da ver bir mânâ.

Peygamber postacıdır(!), öyle kalsın daha hoş.
Allah'ı sen konuştur, meydan artık hepten boş.

Madem söz Kur'ân'ındır, hadisler atılmalı.
Kaç rekât demiş Kur'an, namazı kaç kılmalı.

Hadisler yoksa şayet, söyle nasıl kılalım.
Salât dua demekmiş(!), buna mı tutunalım.

Haylice misal var, Allah hidayet versin.
Köşeye sıkışırsın, yaşayan sünnet dersin.

Gövdeyi kemiren kurt, içten içe çürütür.
Koyun postu içinde, böyle kuzu yürütür.

Dinin sahibi Allah, elbet dini O korur.
Sen dini bilmez isen, din simsarı çok olur.

Yüzyıllardır gelenek, körük gibi işlemiş.
Nice pas tutan olmuş, yakıp ta temizlemiş.

Hak-bâtıl kavgası bu, ilelebet sürececek.
İlim hakkın silâhı, bâtıl onla sinecek.

Derviş Makas

Vatan

Bir Kırım tatarı tanıdım, adı Bahtiyar.
Ömrü sürgünde geçmiş, beli bükük ihtiyar.

Mezalimin şahidi, alnında derin izler.
Yıkıldı yıkılacak, güçsüz ve fersiz dizler.

Destek olayım diye koluna giriverdim.
Hazır onu bulmuşken vatani soruverdim.

Dedim vatan nedir ki, yüksünme söyle bana.
Can kulağıyla dinler, sözün atmam yabana.

Gözleri buğulandı, titreyip sendeledi.
Boğazında kör düğüm, iç çekip iniledi.

Dinle beni ey oğul, vatan nedir diyeyim.
Son vasiyetim gibi, içimden söyleyeyim.

Vatan ki anadır, atadır, oğuldur, eştir.
Vatan ki rızıktır, katıktır, ekmektir, aştır.

Vatan ki hem namustur, şereftir, haysiyettir.
Vatan ki hem ezandır, bayraktır, hürriyettir.

Vatanın olmasın gör, tüm bunlar berhavadır.
Var mı candan tatlısı, vatana can fedadır.

(*) KIRIM TÜRKLERİNİN VATANLARINDAN SÜRGÜN EDİLMELERİNİN 76. YIL DÖNÜMÜ
ANISINA...

Derviş Makas

Yağmur Duâsı

Zeminden suyumuz yere batarsa.(1)
DönüŖlü gökyüzü suyun tutarsa.(2)
Halimiz yamandır, refet Allahım.
Yağmura muhtacız, lutfet Allahım.

Tohumlar, meyveler filizlenmezse.
Hayvanat otlayıp semizlenmezse.
Halimiz yamandır, refet Allahım.
Yağmura muhtacız, lutfet Allahım.

Katından umumi rahmet gelmezse.
Zarardan, ziyandan hâli inmezse.
Halimiz yamandır, refet Allahım.
Yağmura muhtacız, lutfet Allahım.

Toprak suya kanıp ihya olmazsa.
Hâcet vakti için bentler dolmazsa.
Halimiz yamandır, refet Allahım.
Yağmura muhtacız, lutfet Allahım.

Şükürsüz kulların tevbe etmezse.(3)
Gazabın semadan sönüp gitmezse.
Halimiz yamandır, refet Allahım.
Yağmura muhtacız, lutfet Allahım.

(1) "De ki: suyunuz yere batarsa, söyleyin size kim temiz bir su kaynağı getirebilir."
Mülk Suresi, 67/30

(2) "DönüŖlü (tekrar tekrar yağmur yağıdın) göğeyemin olsun ki..." Târık Suresi,
86/11

(3) "Ey kaymim, Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra ona tevbe edin ki, size gökten
bol bol yağmur göndersin..." Hûd Suresi, 11/52

Derviş Makas

Yakarış

Târik-i Kur'ânım, sünnet gurbetim.
Kalpte haset, kinim; sözde gıybetim.
Çokluk övünç, fahrım; mal-mülk rağbetim.
Cürm-ü isyânımı affet ilâhî.

Kibre müptelayım, gurur sermayem.
Riyakârlık hazzım, şöhretse payem.
Makam, mansıp derdim; dünyalık gayem.
Cürm-ü isyânımı affet ilâhî.

Ölüm nişyanımda, berzah masalım.
Hoyratlığım hayra, şerre uysalım.
Edep yoksunuyum, dargın kutsalım.
Cürm-ü isyânımı affet ilâhî.

Kulluğum kıytırık, ağır vebalim.
Haram, mekruh işim, farzlar ihmalim.
Rûz-i mahşer çatsa, müflistir halim.
Cürm-ü isyânımı affet ilâhî.

Hal-i pür melâlim, per perişanım.
Ömürlük ziyanım, bin kez pişmanım.
Nefisten bizârım, İblis düşmanım.
Cürm-ü isyânımı affet ilâhî.

Nedamet kârımdır, hadsiz günahım.
İstiğfar virdimdir, tövbe felahım.
Dilde niyazımdır, gönülde ahım.
Cürm-ü isyânımı affet ilâhî.

Derviş Makas

Yalan ve Bhtan

Bak gözüm iine, var yalan söyle.
Bir gıdım aklım yok, kanarım gene.
Aklara kara al, var bhtan eyle.
Kuş kadar beynim yok, konarım gene.

Derviş Makas

Yetimler İnciniyor

Mahalleli çocuklar, oynuyor bir arada.
İçlerinde biri yok, ayrı kalmış kenarda.

Dikkatime takıldı, izledim çocukları.
Sevince tutulmuşlar, kanatlanmış çokları.

Kenarda duran çocuk, hayli mahzun bakıyor.
Sanki dışlanmış gibi, gözyaşı akıtıyor.

Yüreğim parçalandı, varıp yanına gittim.
Hafifçe dokunarak, adını sual ettim.

Dedim yoksun oyunda, niye bakınıyorsun.
Varıp sen de oynasan, neden çekiniyorsun.

Dedi ki adım Hasan, babadan yetim kaldım.
Hoş Hasan diyen de yok, yetim adını aldım.

Babam rızkı peşinde, kayıkla açılmıştı.
Deniz köpürüyorken, ölüme atılmıştı.

Neler oldu bilen yok, akşama dek dönmedi.
Üzerinden yıl geçti, bulunup gömülmedi.

Babamı deniz aldı, bir mezarı bile yok.
Bu yüzden ağlıyorum, çekeceğim çile çok.

Oyunda yokum işte, bakınıp duruyorum.
Bir yıl oldu unuttum, kim gülse vuruyorum.

Arkadaşlarım onlar, hepsini tanıyorum.
Canlarını çok yaktım, artık utanıyorum.

Gülmek hakkı onların, tabi ki biliyorum.
Kimse yetim kalmasın, yürekten diliyorum.

Üçkardeş yetim kaldık, en büyükleri benim.
Onlara kim bakacak, tez büyümek niyetim.

On bir yaşında Hasan, omuzları pek çökük.
Vaziyet orta yerde, yetim kalmak ağır yük.

Yetim Hasan unutmuş, sevinerek gülmeyi.
Dahası düşman saymış, ona gülümsemeyi.

Ne zaman gülüversem, aklıma o geliyor.
İç sesim gülme diyor, yetimler inciniyor.

Derviş Makas

Yılbaşı

Salyangoz satmak işte, tamda mahallemizde.
Var mı böyle kutlama, söyle hem dinimizde.

Çam süslemek ne âdet, hindi aş kime has.
"Noel Baba" sandığın; bil ki "Aziz Nikolas".

Hristiyan bir aziz, ne gezer hanemizde.
Kolayını bulmuşuz, malum bahanemizde.

Niyetimiz temizdir, amaç ki sırf eğlenmek.
Nereden çıkarırsın, neyimize imrenmek.

Allâh habersiz değil, kalplerdeki niyetten.
Fâsit ise ameller, söz yoksun ciddiyetten.

Kur'ân'a bir kulak ver, ne buyuruyor Allâh.
Diyor arzuna uyma, edinme nefsin ilâh.¹

Allâh bir kavmi bozmaz, o ki değişmedikçe.²
Taklit ile alçalıp kıymetten düşmedikçe.

Hem buyur ki Nebî, kim bir kavme benzerse.
O vakit onlardandır, kalben dahi özense.³

Derdin neki keklikken, özenirsin kargaya.
Amacım çekmek değil, elbet seni sigaya.

Bir yıl son buldu diye, insan niçin sevinir.
Yeni yıl gelmiş ise, neden içer, tepinir.

Helâli yok mu söyle, sevinç, eğlence derken.
Elbet keyfe kâfidir, fazlasına yeterken.

Cenazen camimizde, defnin mezarımızda.
Bu yanlıştan dön dostum, daim ol aramızda.

(1) "Hevesini kendisine tanrı edineni gördün mü? (Fûrkân Suresi, 25/43)

(2) "Bir millet kendini bozmadıkça Allah onları değiştirmez." (Ra'd Suresi, 13/11)

(3) "Kim bir kavme benzerse onlardandır." [Ebû Dâvûd, Libâs 5 (4031)]

Derviş Makas

Yol

Durun desem kim dinler, herkes yolunu seğer.
Yol var ki tez vardırır, yol var zahmetli geçer.

Durun desem kim dinler, herkes yolunu tutar.
Yol var ki güven verir, yol var yolcuyu yutar.

Durun desem kim dinler, herkes yolunu över.
Yol var ki Hakkça hoştur, yol var tek nefis sever.

Durun desem kim dinler, herkes yoluna revân.
Yol var ki menzil Hakk'tır, yol var varışı hüsrân.

Derviş Makas

Zenginlik

Bir elin yağdadır, bir elin balda.
Yine de bahtiyar, mesrur değilsin.
Ruhun per perişan, kalbin buhranda.
Varlık içindesin, mamur değilsin.

Derviş Makas

Zikr-i Hakk

Bir fasıl aç ey zâkir, "fezekkir" mucibince.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.
Nûş etsin rûh kılcalım, zikr-i Hakk iksirini.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.

Vur gönül telime, zikr-i Hakk mızrabını.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.
Avazlaşsın içimde, lâhûtî tını.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.

Dipten bir lerze vursun, kalbimin rikkatine.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.
Ürpersin derin derin, zerratım hüceyratım.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.

Rahmeti çağıldasın, kuru göz pınarlarım.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.
Bereketler kuşansın, gönüldeki çorağım.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.

Zikr-i Hakk arındırsın, kalbimi kasvetinden.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.
Mâsivâyı sıyırsın, rûh-i mücerredimden.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.

Nefesim sona ersin, zikr-i Hakk hıtamıyla.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.
Gönendirilsin rûhum, cennetler muştusuyla.
Dilim Allâh desin, hâlim Allah desin.

* Fezekkir: Kur'an-ı kerimde birkaç yerde geçen ve "Hatırlat", " öğüt ver!" anlamına gelen bir emir kipi

Derviş Makas